

கீர்த்தனையின் கீர்த்திகள்..

துதிப்போம் துதிப்போம்
நம் நாதர் கிறிஸ்துவை துதிப்போம்
துதிகளின் மத்தியில் வாசம் செய்யும்
நம் நாதர் கிறிஸ்துவை துதிப்போம்

நாசியில் ஊதி சுவாசம் தந்தவரை
நானிலம் முழுதும் நடக்கச் செய்தவரை
கடமை செய்ய கரம் தந்தவரை
காட்சிளைக் கண்டு ரசிக்க வைத்தவரை
வேத வசனங்களை கேட்க வைத்தவரை
சிந்திக்க சிறந்த அறிவை தந்தவரை
துதிக்க நமக்கு நாவை தந்தவரை
போற்றிடுவோம்! புகழ்ந்திடுவோம்!

தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரத்தையும்
மக்களின் பண்புகளையும்
கவிஞர்களின் கவி புலமையையும்
தாய்மொழியின் நற்சுவையையும்
கர்நாடக சங்கீ தத்தையும்
கலந்த கலவை கீர்த்தனை
மக்கள் ரசித்த உன்னதக் கலவை
கிறிஸ்துவை துதிக்கும் காணிக்கை
நம் சுவையான கீர்த்தனை

கிறிஸ்துவை துதிக்க செய்த கீர்த்தனை
கார்த்தரின் கீர்த்தியை பரப்பிய கீர்த்தனை
மக்களின் உணர்வுகளைத் தூண்டிய கீர்த்தனை
கிறிஸ்துவை கடவுளாக ஏற்க வைத்த கீர்த்தனையை
நாம் கருத்துடன் கற்று
நம்மோரையும் கற்க வைத்து
கிறிஸ்துவை துதிக்கவும்
கிறிஸ்துவின் புகழை பரப்பவும்
முனைப்புடன் செயல்படுவோம்
முழு வெற்றியை அடைந்திடுவோம்.

முனைவர். ஜெரின் பிலிப், எம்.ஏ., எம்ஃபில், பி.ஹெச்டி
மாவட்ட சமூகநல அலுவலர்
மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம்
நாமக்கல்.

வாழ்த்துச் செய்தி

இசை இறைவனின் அருட்கொடை
இசை இறை பிரசன்னத்தின் அடையாளம்
இசை இறைபுகழ் பரப்பும் நறுமணம்
அதிலும் இனிக்கும் தமிழில்
இந்திய இசையில் இறைவனை
வாழ்த்துவது நமக்கு கிடைத்த பேறு..

இந்திய இறையியல் வரலாற்றில்
மண்ணின் மனம் கமழ
இறையியலாக்கம் செய்த இறையறிஞர்கள்
கையிலெடுத்த அயுதம் தான் நம்
கையில் தவழும் பாரம்பரிய கீர்த்தனைகள்

சோதனைகளிலும், கவலைகளிலும்
பிரிவிலும். வேதனைகளிலும் அன்று
முதல் இன்று வரை துயர்துடைக்க
உற்றதுளையாய் உடன்வருவது இப்
பாரம்பரிய பாடல் வரிகள் தான்

இந்திய மண்ணில் இறைப்பணி செய்ய
இறை மக்களுக்கு கிடைத்த
வரப்பிரசாதம் தான் தமிழ்க் கீர்த்தனைகள்

மேற்கத்திய பாடல்களில் இசை இருக்கும்
இறையியல் இருக்காது.
மனதை வயப்படுத்தும் ஆனால்
இறைவார்த்தையும், இறைபிரசன்னமும்
இருக்காது எனவே,
மக்கள் மனதை மட்டுமல்ல
மக்களையே தன் வயப்படுத்தும்
பாடல்களை எதிர்கால தலைமுறை அறிய
இறையடியவர்கள் முயற்சியை
வளப்படுத்த ஆண்டுதோறும் நடத்தப்படுவதே
இக் கீர்த்தனைப் பெருவிழா

Rev. Ebenezer .V
132, Sripathi Nagar
Nanjundapuram Road,
Coimbatore - 641 036

இப்பெருவிழா வளரட்டும்!
இறை மக்கள் செழிக்கட்டும்!
இந்திய மண்ணில் இறையவர்
புகழ் பரவட்டும்!

கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகள் - ஒரு பன்மணிப்பேழை

முனைவர் **மோசச மைக்கேல் பாரடே**

மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி

தமிழ் கூறு நல்லுலகிலும் இத்தரணியின் பிறவிடங்களிலும் தமிழில் பேசித் தமிழில் பாடி தமிழால் இறைவனை வழிபடும் அனைவருக்கும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள அரும்பெருஞ்செல்வங்களுள் தலையாயது கிறித்தவக் கீர்த்தனைகள் எனப்படும் தமிழிசைப் பாடல்கள் ஆகும். ஆனால் இதில் வருந்தத்தக்க உண்மை ஒன்றுண்டு. “அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார்.

அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை” எனப் புனித யோவான் அடிகளார் (1 : 11) இயேசு பெருமானைப் பற்றிக் கூறிய வாசகம், தமிழ்க் கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகளுக்கும் ஒருவாறு பொருந்தும் எனலாம். தமிழ் மண்ணுக்கே உரிய இசை அமைப்போடும் இலக்கிய வளங்களோடும் பண்பாட்டு நெறிகளோடும் எந்நாட்டுக்கும் உரியவராம் இயேசு பெருமானையும் அவரது விவிலிய அறங்களையும் பாடிப்பரவும் தமிழ்க் கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகளின் பெருமைகளைத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் இந்நாளில் பெரும்பாலும் போற்றவும் தலைப்படவில்லை. பேணவும் முற்படவில்லை. அதனால் இந்நாட்களில் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் இப்பக்திப் பனுவல்களின் சிறப்புகளைத் தாமும் உணர்ந்து பிறருக்கும் உணர்த்திடத் தலைப்படும் நன்னிலை உருவாக உணர்வுள்ள பலரும் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அத்தகையதொரு சிறு முயற்சியாக இக்கட்டுரையும் அமையும்.

கட்டுரைப் பொருள் :

சீர்திருத்தப் (Protestant) பிரிவைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவர்கள், தம் வழிபாடுகளில் பயன்படுத்துவதற்காக, சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம் (CLS) வெளியிட்டுள்ள கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகள் எனும் நூலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்ததே இச்சிறு ஆய்வு. இந்நூல் பல்வேறு மாற்றங்களுடன் பல்வேறு ஆண்டுகளில் பல்வேறு பதிப்புகள் கண்டுள்ள போதிலும், 1975 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட (பத்தாம்) பதிப்பில் (கட்டுரையாசிரியருக்குக் கிடைத்தவற்றில் பழைய பதிப்பு) அடங்கியுள்ள பாடல்களையே இக்கட்டுரை தழுவி நிற்கிறது. இக்கீர்த்தனைகளாகிய பக்திச் செல்வங்களை ஒரு பன்மணிப்பேழையாக நாம் உருவகித்துப் பார்க்கலாம். இவற்றின் பன்முகத் தன்மைகளையும் மாண்புகளையும் சுட்டிக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இத்தகு பன்முக மாண்புகள், முன்னரும் இன்றும் பாடப்படும் பிற கிறித்தவ வழிபாட்டுப் பாடல்கள் எவற்றுக்கும் அமைந்திடவில்லை என்பது, இக்கீர்த்தனைகளின் தனிச்சிறப்பைத் தெற்றென எடுத்துக்காட்டும். விவிலியத் திருமறையில் “ஏழு” எனும் எண் எப்போதும் நிறைவைச் சுட்டும் ஓர் எண்ணாக அமைவதால், இங்கு ஏழு வகையான பண்புகள் மணிகளாக கீர்த்தனைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளன. கட்டுரையின் சுருக்கம் கருதி, விரிவான விளக்கங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு, சான்றுப் பாடல்களின் ஓரிரு அடிகள் (முதலடிகள்) மட்டும் சுட்டப்படுகின்றன. வாசகர்கள் கீர்த்தனை நூலினுட் சென்று, முழுப்பாடல்களையும் படித்தறிந்து (பாடியும்) பயனுறுவார்களாக.

கீர்த்தனைப் பாடல் நூலில் த. ஐயாத்துரை எழுதியதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ள “விண்மணி பொன்மணி வித்தக மணியே” (101) என்ற பாடலில் ஏராளமான மணிகள் குறிக்கப்படுகின்றன.

கீர்த்தனைப் பாடல்கள் எல்லாமே இப்படிப்பட்ட மணிகளின் பெட்டகமாகத் திகழ்வதை இப்பாடல் நினைவூட்டுகிறது எனலாம். கீர்த்தனைச் சுரங்கத்தில் ஒளிரும் ஏழ்மணிகளைக் காண்போம். (இக்கட்டுரையில் பெரிதும் வேதநாயக சாஸ்திரியார், H.A. கிருஷ்ணபிள்ளை, ஞா. சாமுவேல் ஆகியோரது பாடல்களே மேற்கோள்களாகக் காட்டப்படுகின்றன.

அ) இலக்கிய மணிகள் :

கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகள் அவற்றின் இலக்கியச் சிறப்புக்காக – கவிநயங்களுக்காக என்றும் நினைக்கப்படத்தக்கன. அவ்வாறு கவிநயம்மிக்க சில பாடல்களை நினைவு கூறலாம். “பாடித்துதி மனமே – பரனைக் கொண்டாடித் துதி தினமே” (191) என்ற வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் பாடல், சந்தச் சிறப்புமிக்கது. அவரது “வானம் பூமியோ பராபரன் மாணிடன் ஆனாரோ” (27) என்ற பாடல் உருவகச் சிறப்புக்கும் “பொற்புமிகும் வானுலகும்” என்ற பாடலில் (48) வரும் “துய்ய திருமேனி எல்லாம்” என்பது போன்ற அடிகள் உவமை அழகுக்கும் உயரிய சான்றுகளாவன. ஞா. சாமுவேல் ஐயரின் “காயம் ரத்தம் குத்துகள் நிறைந்து” (51) என்ற பாடல் வருணனைத் திறத்துக்குச் சரியான சான்று. அவரது “ஆண்டவனே கிருபை கூராய்” (170) என்ற பாடலிலும் பல அரிய – இனிய உருவகங்கள் காணப்படுகின்றன. “ஜெபம் மறவாதே நேசனே – எக்காலமும் நீ” (240) என்ற அவரது பாடல், இயைபுத் தொடைக்கு இலக்கணமாக அமையக்கூடியது.

ஆ) தமிழ்மணிகள் :

இப்புகழ்மிகு கீர்த்தனை ஆசிரியர்களது பின்வரும் பாடல்கள், தமிழ் இலக்கிய மரபுகளில் தோய்ந்த பல குறிப்புகளையும், தொடர்புகளையும் தம்மகத்தே கொண்டு நிகழ்கின்றன.

- 1) வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் “இயேசுராசா எனை ஆளும் நேசா” (188) பரதநாட்டியத்துக்கு ஏற்ற பாடல்.
- 2) H.A. கிருஷ்ணபிள்ளையின் “கள்ளமுறும் கடையேனும் கடைத்தேற” (191) என்ற பாடல் தமிழ் பக்தி மரபுக்குரிய தேவாரப்பாடல்.
- 3) வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் “நம்பி வந்தேன் மேசையா” (196) என்ற பாடலில், தமிழ் பக்தி மரபில் வரும் “தம்பிரான்” போன்ற பல தொடர்களைக் காணலாம். பெரியண்ணன் ஏசுதாசன் அவர்களின் “எத்தனை நாவால் துதிப்பேன்” (108) என்ற பாடலும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.
- 4) வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் “இம்மட்டும் ஜீவன் தந்த கர்த்தாவை” என்ற பாடலில், “கலி என்றதெல்லாம்” மற்றும் “ஆமென் அல்லேலூயா” என்ற பாடலில் “ஓம்” முதலிய பிற சமயத் தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இ) பக்தி இலக்கிய (மரபு) மணிகள் :

பொதுவாக, சைவ, வைணவப் பக்தி இலக்கியங்களில் தமிழும் வடமொழியும் கலந்த மணிப்பிரவாள நடை பயன்படுத்தப்படுவது பழைய மரபு. அம்மரபுகளைப் பின்பற்றி கீர்த்தனைகள் படைத்த கிறிஸ்தவப் புலவர்களும் அச்சொல்லாட்சிகளையும், வழக்குகளையும் கையாண்டுள்ளனர். H.A. கிருஷ்ணப்பிள்ளையின் தேவாரப் பாடலாகிய “கள்ளமுறும் கடையேனும்” என்ற பாடலில், “மூவினைக்கு மும்முதலாய்”, “திரிகரண சுத்தர்” போன்ற தொடர்கள் வருகின்றன. சாஸ்திரியாரின் “அமலாதயாபரா அருள் கூர் ஐயா” என்ற பாடலில் “சமயம் ஈராறோர் நூறு சாஸ்திரங்கள் வேதம் நான்கும் அமையும் தத்துவம் தொண்ணூற்றாறும் ஆறும் கடந்த அமலா” என்ற அருமையான தொடர், சகல சமய நூல்கள், தத்துவங்களின் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளது. சாஸ்திரியாரின் இன்னொரு பாடலில் “சரணம் சரணம் அனந்தா சச்திதானந்தா, தாவீதின் மைந்த ஓசன்னா, சரணபதம் தா” (50) என்பது பல்லவியாகவே அமைகிறது. ர்.யு.மு. வின் இன்னொரு (இரட்சணிய மனோகரப்) பாடல் “ஜென்மமார் கருவிலே வினைவிடம் தீண்டலால்” (153) எனத் தொடங்குகிறது. “வினைவிடம்” என்ற அருமையான சொல்லாட்சியைக் கவனியுங்கள். “தேவா இரக்கம் இல்லையோ” (176) என்ற சாஸ்திரியாரின் பாடலில், “ஐவா பரப்பிரம்ம எகோவா” என்றும், “வேதாந்த வேதமுடிவே” என்றும் அவர் கடவுளைப் போற்றுகிறார்.

ஈ) இறையியல் (விவிலிய) மணிகள் :

கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகள் விவிலியத் திருமறையில் ஆழமான போதனைகளை உள்ளடக்கிய இறையியல் சுரங்களாகவும் உள்ளதைப் பார்க்க முடியும். சான்றாக சாஸ்திரியாரின் “வரவேணும் எனதரசே” (71) என்ற பாடலில் கானாவின் அத்தனை, கலிலேய வினோதனை போன்ற பல திருமறை வரலாறுகளை உள்ளடக்கிய தொடர்கள் வருகின்றன. “துதி தங்கிய பரமண்டல சுவிசேடக நாமம்” (81) என்ற பாடலும் அத்தகையதே. அதில் வரும் “அபிராம் முனியிட மேவிய பதிலாள் உபகாரன்” என்ற தொடர் மெல்கிசேதேக்கைக் குறிப்பதாகக் கருதலாம். ஞா. சாமுவேல் ஐயரின் “வையகந்தன்னை நடுத்தீர்க்க இயேசு வல்லவர் வருகிறார்” (76) என்ற பாடலும், “எனது கர்த்தரின் ராஜீக நாள் எப்போ வருகுமோ” (74) என்ற இன்னொரு பாடலும் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றிய ஏராளமான திருமறைச் செய்திகளின் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளன. இப்படியே, ஞா.சா.வின் “குணப்படுபாவி தேவகோபம் வரும்மேவி” (148) என்ற பாடலும், “என் மீட்பர் உயிரோடிருக்கையிலே” (208) என்ற பாடலும் பல விவிலியச் செய்திகளை எதிரொலிக்கின்றன.

உ) அறநெறி மணிகள் :

கீர்த்தனைகளில் எவருக்கும் பொருந்தும் பொதுவான அறநெறிப் போதனைகளின் பிழிவாக அமையக்கூடிய பல பாடல்கள் உள்ளன. சான்றாக, சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற போதனைகளை, கிருஷ்ணப்பிள்ளை “பத்தியாய் செபம் பண்ணவே” (218) என்ற பாடலில் பிரார்த்தனையாக அமைத்துள்ளார். “ஐயனே உமது திருவடிகளுக்கே” (330) என்ற பாடலில் “அயலான் நலம் பார்க்க அருளும்” என்று வேண்டுகிறார் ஞா.சா. “தாசரே இத்தனணியை அன்பாய் இயேசுவுக்குச் சொந்தமாக்குவோம்” (267) என்ற

பாடலில் எத்தனை சமுதாய உணர்வுடைய அறக்கருத்துகள் பொதிந்துள்ளன “தொண்டு செய்யத் தோழரே துடிப்புடன் செல்வோம்” (395) என்ற பெரியண்ணனின் பாடல் சமுதாயப் பணி செய்யத் தூண்டும் அறைகூவல் பாடலாகும். இப்படிப் பல சொல்லலாம்.

உ) இசை மரபு மணிகள் :

கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகளில் உள்ள செவ்வியல் இசை (கருநாடக சங்கீதம்) ஆழங்களையும் அருமைகளையும் விவரிக்கப்புகுந்தால் அது தனி ஆய்வாகிவிடும். வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் பாடல்களில் உள்ள இசைச் சிறப்புகளையும், கிருஷ்ணபிள்ளையின் திருநாமப்பதிகம் (100), தேவாரப்பாடல்கள் (191) முதலியவற்றில் உள்ள இசை நுட்பங்களையும் அவ்வாறே இத்தகு பிறரது பாடல்களில் உள்ள இசைக் குறிப்புகளையும் விரிவஞ்சி இங்கு விளக்காது விடுகிறேன்.

எ) சமய ஒருமை பணிகள் :

இக்கீர்த்தனைகள் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுப் பாடல்களே எனினும் எச்சமயத்தவரும் எவ்வகை நம்பிக்கையினரும் ஏற்று பாடக்கூடிய பொதுமை நோக்குடைய பல பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ளன. சான்றாக, பெரியண்ணனின் “எத்தனை நாவால் துதிப்பேன்” (108) என்ற பாடலும் “பத்தியாய்ச் செபம் பண்ணவே” (218) என்ற பாடலும் எவரும் இறை வணக்கப் பாடலாக, இறை வேண்டலாகப் பாடத்தக்கன. துன்புற்றுச் சோர்ந்த எந்த உள்ளத்துக்கும் ஆறுதலாக, அருமருந்தாக அமையக்கூடியன சாஸ்திரியாரின் “மலையாதே நெஞ்சமே இப்படி நம்மை வகுத்தவனே தஞ்சமே” (136) என்ற பாடலும் “நெஞ்சே நீ கலங்காதே” (232) என்ற பாடலும் “ஐயரே நீர் தங்கும்” (337) என்ற ஞா. சாமுவேல் ஐயரின் பாடலை எவரும் தம் செபமாக ஏற்றெடுக்கலாம். “ஐயையா நான் பாவி” (166) என்ற சாஸ்திரியாரின் பாடல் பாவ உணர்வுடைய எவருக்கும் வேண்டுதல் பாடலாக இருக்கத்தக்கது.

இவ்வாறாக, தமிழிசையாய், இசைப் பயனாய் இருக்கும் எம்பெருமான் இயேசுவைப் பற்றிய கீர்த்தனைகளும் ஏழ்மணிகளாய்ச் சுடர்விடுவது எத்தனை அழகு! எத்தனை மாண்பு!

அநேகரை போல, நாங்கள் தேவ வசனத்தைக் கலப்பாய்ப் பேசாமல், துப்புரவாகவும், தேவனால் அருளப்பட்ட, பிரகாரமாகவு, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவசந்தியில் பேசுகிறோம்.

- II கொரிந்தியர். 2 : 17

முனைவர். பி. மாண்டீன் தேவ பிரசாத், M.Sc.,M.Phil., M.Ed, Ph.D.,
பேரா. சாஸ்திரியார் திருமதி. சாராள் மாண்டீன், M.A.,M.Phil., P.G.D.C.A

கீர்த்தனைப் பாடல்களை திருச்சபைக்குள் அறிமுகப்படுத்துவதில் வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் பங்கு

திருநெல்லைத் தமிழ் கவிஞரும், தஞ்சாவூர் கவிசேடகத் திருச்சபை உபதேசியாருமான தேவசகாயத்துக்கும் –ஞானப்பூ அம்மாளுக்கும் தவப்புதல்வனாக அவதரித்தவரே வேதபோதகம் என்னும் வேதநாயகன் ஆவார். இவர் 1774-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 7-ம் நாள் அன்று பிறந்தார். இவரது ஐந்தாவது வயதிலேயே இவரது தந்தை இவரை ஒரு தமிழ் இலக்கண ஆசிரியரிடம் கல்வி கற்க அனுப்பி வைத்தார். ஆனால் அவருக்கோ பள்ளி வாழ்க்கைப் பிடிக்கவில்லை. பள்ளியை விட்டு ஓடுவதும், ஆசிரியர் தேடிப்பிடித்துக் கொண்டுவர சொல்வதுமே வழக்கமாய் போக, அவரது ஆசிரியர் அலுத்துப்போய் வேதநாயகத்தின் தகப்பனாரிடம், வருத்தத்துடன், “எமனுக்கு படிப்பு வந்தாலும் வரலாம் ஆனால் இவனுக்குப் படிப்பு வராது” என்றார் ஆசிரியரின் அவரது மதிப்பீடு பிழையானது என்று எதிர்காலம் எடுத்துக்காட்டியது. ஆசிரியரின் கூற்றினால் வருத்தமடைந்த அவரது தந்தை கல்வி கற்க வேண்டியதின் அவசியத்தை அவருக்கு உணர்த்தினார். மட்டுமல்லாது தன் மகனின் அறிவு வளர்ச்சிக்காக தினந்தோறும் இறைவனிடம் கண்ணீரோடு வேண்டினார். பள்ளியை விட்டு ஓடி வீணாய் காலம் கழித்தவர், தன் தந்தையின் கண்ணீர் வேண்டலை கண்டு மனம் மாறி தந்தை அன்பின் தடம் புரிந்து தன் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள தன் தந்தைக்கே மாணவனானார்.

சமீபத்தில் நிகழ்த்திய ஆய்வு ஒன்று, சாஸ்திரியார் அவர்கள் 141 நூல்களை படைத்துள்ளார் என்று கண்டறிந்திருக்கிறது. இவரது நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கீர்த்தனைகளில் ஏறதாழ அறுபது கீர்த்தனைகள் இன்று சீர்த்திருத்தத் தமிழ் திருச்சபை பாடல் புத்தகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. சாஸ்திரியார் வாழ்ந்த நாட்களில் சீர்த்திருத்தத் தமிழ் திருச்சபைகளில் இந்த கீர்த்தனைகளை அறிமுகம் செய்ததில் பல எதிர்ப்புகள் இடம் பெற்றன.

கிறிஸ்தவ மார்க்க மேலை நாட்டு மார்க்கமென்பதும், அதை கடைப்பிடிக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் மேலை நாட்டுக் கலாச்சாரத்தையே கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்பது சிலரின் குற்றச்சாட்டு. விசேஷமாய்த் தொழுதொழுகை முறையில் கிறிஸ்தவர்கள் அனுசரிக்கும் முறை முறை மேல் நாட்டுப் பாணியிலே இருக்கிறது என்றும் சொல்லுவார்.

தொடக்கக்காலத்தில் சீர்த்திருத்தச் சபைகளில் தமிழ் மொழியாகம் செய்யப்பட்ட ஞானப்பாட்டுகளே (hymn), பாடப்பட்டு வந்தன என்பது உண்மை. அப்பாட்டுகளெல்லாம் மேலை நாட்டு இசை அமைப்பில் இருந்து வந்தன. இந்த நிலை மாறித் தமிழ் மொழி பேசும் கிறிஸ்தவர்கள் தமிழ் மரபின் வழியில் கீர்த்தனைகளைப் பாடித் தேவனைத் தொழுதுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சாஸ்திரியார் விரும்பினார். இதனால் சாஸ்திரியார் ஞானப்பாடல்களுக்கு எதிரானவர் என்பது கிடையாது, ஏனெனில் அவர் ஞானப்பாடல்களை விரும்பிப் பாடி வந்தார்.

அநேக ஞானப்பாட்டுகளின் அழகிய கருத்துக்களை அவர் எடுத்து அவைகளைக் கீர்த்தனை முறையில் தொகுத்து அக் கீர்த்தனைகளைப் பாடித் தங்கள் கலாச்சார முறையில் பராபரனைத் தொழுது கொள்ளத் தமிழ் சபைகளுக்குக் கொடுத்தார்.

பொதுவாக தமிழ் கிறிஸ்தவ மக்குட்டுக் கர்நாடகச் சங்கீத ஞானம் கிடையாது என்றும் தரமான தமிழில் தங்கள் ஆண்டவனைப் பாட கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பாடல்கள் கிடையாது என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். இப்படிப் பேசுபவர்கள் வேதநாயக சாஸ்திரியாரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் இல்லை, அவர் அமைந்த கீர்த்தனைகளை கேட்டதும் இல்லை. இக்கீர்த்தனைகளை அந்நாட்களில் சபை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதிலும், அவர்களைப் படிப்பிக்க வைப்பதிலும் சாஸ்திரியாரும் அவரோடு சேர்ந்தவர்களும் முற்பட்டபோது அவர்கள் பல சிரமங்களைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று.

கிறிஸ்தவரல்லாதோர் கிறிஸ்துவின் பேரில் கீர்த்தனைகள் கர்நாடகத் தமிழ் இசைபாடப்படுவதை விரும்பவில்லை. விசேஷமாய்த் தரங்கைப் பிரமாணர்கள் இதற்குத் தங்கள் எதிர்ப்பை அதிகம் தெரிவித்தாக முனைவர். தானியேல் மனோகரன் அவர்கள் சாஸ்திரியார் 230-ம் பிறந்த ஆண்டு மலரில் தமது கட்டுரையில் எழுதியிருக்கின்றார்கள். கர்நாடகச் சங்கீதம் இந்து சமயத்தவருக்கு மட்டுமே உரிய சொத்து வேறு எந்த மார்க்கத்தாரும் தங்கள் தெய்வத்தைக் கர்நாடகச் சங்கீத வழிமுறையில் பாடி வழிபடக்கூடாது என்பது அவர்கள் எண்ணமாய் இருந்தது.

மேலும் அந்நாட்களில் ஒரு சில சாதியார் ஒரு சில ராகங்களைப் பாடக்கூடாது என்கிற கட்டுப்பாடு இருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சபையாக எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடும்போது எல்லாச் சாதியாரும் எல்லா ராகங்களையும் பாடுகிற நிலைமை உருவாகும் அது சங்கீதத்திற்குச் செய்கிற துரோகமும். சங்கீதக் கட்டுப்பாடு முறைகளுக்கு விரோமானது மாகிவிடும் என்றும் எண்ணினர். அந்நாட்களில் ஆண்கள் பாடுவதற்கென சில ராகங்களும் பெண்கள் பாடுவதற்கென சில ராகங்களும் வகையறுக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

சபையாகப் பாடும் போது பெண்கள் பாட வேண்டிய ராகங்களை ஆண்களும், ஆண்கள் பாட வேண்டிய ராகங்களைப் பெண்களும் பாட நேரிடும். எனவே இக்கீர்த்தனைப் பாட்களைப் பாடிக் கிறிஸ்தவ தமிழ் மக்கள் தங்கள் சபையில் தங்கள் தெய்வம் கிறிஸ்து இயேசுவைத் தொழுது கொள்வதென்பது எவ்விதத்திலும் ஒவ்வாது என்று பிற உயர்குலச் சமயத்தினர் கருதினர். ஆய்வாளர்கள் சொல்வது போல் எல்லாச் சாதியாரும் எல்லா ராகங்களையும் பாடக் கூடாது, ஆண்கள் பாட வேண்டிய ராகங்கள் வேறே பெண்கள் பாட வேண்டிய ராகங்கள் வேறே என்ற வேற்றுமைகளை இந்நாளில் நாம் பார்க்கிறதில்லை. இந்நாட்களில் சங்கீதத்தை பாடுபவர்கள் சாதி, மதப்பாபாடு இல்லாது, ஆண், பெண் என்கிற வித்தியாசங்கள் இல்லாது எல்லாச் சாதியினரும், எல்லா மார்க்கத்தோடும் எல்லா ராகங்களையும் பாடலாம் என்கிற நிலை உருவாகியுள்ளதை நாம் காண்கிறோம்.

எது எப்படியிருந்தாலும் வேதநாயக சாஸ்திரியார் கிறிஸ்து இயேசுவின் பேரில் கீர்த்தனைகளை உருவாக்கியதற்கு மேல் சாதி இந்துக்களில் சிலர் விரும்பாமல் அதை எதிர்த்தனர் என்பது உண்மை. எனிலும் அமெரிக்கன் மிஷன் போதகரான மறைத்திரு. எட்வர்ட் வெப் இக்காரியத்திலே முன் நின்று சாஸ்திரியாருக்கு கை கொடுத்தார். சாஸ்திரியாரின் 100 கீர்த்தனைப் பாடல்கள் புத்தகம் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் எதிராளிகள் அப்பாடல் புத்தகங்களைத் தியிட்டு அழித்தனர். மீண்டும் தமிழ்த் திருச்சபை மக்களின் தொழுகைக்கென்று அக்கீர்த்தனைப் புத்தகங்களை அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சிட்டு வெளியிட்டது.

இப்பெரும் பிரயாசத்தில் மறைத்திரு, வெப், கால்டுவேல் அவர்களின் குமாரன், நாகர்கோவிலை சேர்ந்த சங்கை ஆபத்நேகோ தாவீது என்போரின் ஒத்துழைப்பு சாஸ்திரியாருக்கு இருந்ததோடு, ஞானப்பிரகாசி என்ற ஒரு பெண்ணின் திறமான பங்கும் இருந்தது. ஊர் ஊராக சென்று இவர்கள் மக்களுக்குக் கீர்த்தனைப் பாடல்களைக் கற்றுக் கொடுத்தனர். அது முதல் நெல்லை, நாகர் கோவில், மதுரை, தஞ்சை, கோவை ஆகிய இடங்களில் உருவாக்கப்பட்ட சீர்த்திருத்த சபைகள் சாஸ்திரியார் இயற்றிய கீர்த்தனைப் பாடல்களைத் தங்கள் ஆராதனையில் பிரயோகிக்க முதலாவது தொடங்கினர். இச்சம்பவம் 1852-ம் ஆண்டு இடம் பெற்றது. அப்போது சாஸ்திரியாரின் வயது 78 ஆக இருந்தது.

சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர். மைக்கேல் பாரடே அவர்கள் தனது ஆய்வில் தமிழ்ப்பாவலர்களிலேயே நீண்ட காலம் உயிர் வாழ்ந்தவரும், மிகுதியான நூல்களை எழுதிய வரும் வேதநாயக சாஸ்திரியார் ஒருவரே என்பதை நிறுவியுள்ளார்.

Dr. Prof. Mangalavathy Gaberial

M.A.,M.A.,M.S.,M.Phil.,Ph.D.,B.D.,

Annai Anbagam

H2/72, R.M. Colony

Dindugul - 624001

மீட்புக் கவிஞர்

“கிறிஸ்தவக் கம்பன்” திருமறைக் கவிஞர் என்னும் பாராட்டுக்குரிய H.A., கிருஷ்ணபிள்ளை (1827–1900) அவர்கள் கிறிஸ்தவ இலக்கிய உலகின் மணி மகுடமாகத் திகழ்பவர். முப்பது ஆண்டுகள் வைஷ்ணவ சமயத்தில் தீவிரப் பற்றுடன் வாழ்ந்தார் சங்கு, சக்கர இலச்சினையைத் தம் இரு தோள்களிலும் பொறித்துக் கொண்டவர் கம்பரமாயணம், நாலாயிர திவ்வியபிரபந்தம் முதலிய வைணவ நூல்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர் எனினும் அவையெல்லாம் தமது ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்குப் பயன்படவில்லை என்பதை உணர்ந்தார். இறுதியில் கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு ஒரு கொடிய சவலாக இருந்த அவர், இயேசு பெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டு, திருமுழுக்குப் பெற்று, ஹென்றி ஆல்பிரடு எனும் செயரை வைத்துக்கொண்டால் தாம் பெற்ற இன்பத்தை – இரட்சிப்பை ஏனைய மக்களும் எய்த வேண்டுமென விரும்பியதன் விளைவுதான், அவர்தம் அரிய படைப்பான இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்னும் காப்பியம். 10 வகைப் பாக்களும், 96 வகைச்சந்தங்களும், 3800 கவிகள் அடங்கிய பெருங்காப்பியதிற்குச் செறிவூட்டுவன. இந்நூல் ஜான் பனியன் அவர்களின் மோட்சப்பயணம் (Pilgrim's progress) என்னும் நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. தம் தமிழ் மாணவி ஏமி கார்மைக்கேல் அம்மையாரிடம் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் என் வாழ்க்கையையே ஊற்றியுள்ளேன். எனது இதய அடித்தளத்தின் ஆழம் அதில் உள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாம் ஆலய வழிபாட்டில் பயன்படுத்தும் கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனையில் பாடல் எண். 01, 100, 153, 191, 218 என்னும் ஐந்து கீர்த்தனைப் பாடல்களும் உள்ளம் உருகும் கருத்து பொதிந்தன. இவர் தம் வடமொழிப் புலமையை முதற்பாடலில் காணலாம். பொருள் புரிந்து கொள்ள முடியாச் சூழலில் பாடுவது போன்றுள்ளது என்று. அன்பர் சிலர் சொல்லக் கேட்டுள்ளேன். எனவே முதல் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் சிலவற்றின் விளக்கம் தொடர்கின்றது.

முதல் சரணம்

சத்தாய் நிஷ்களமாய் ஒரு சாமிய மிலதாய்
சித்தாய் ஆனந்தமாய் திகழ்கின்ற திரித்துவமே!
எத்தால் நாயடியேன் கடைத்தேறுவன் என்பவந்தீர்ந்து
அத்தா! உன்னையல்லால் எனக்கார்துனை யாருறவே?

உண்மைப் பொருளாகவும், இடமற்ற ஒரு பொருளாகவும், தனக்கு ஒப்புமை சொல்ல முடியா உயர் பொருளாகவும், அறிவு ஆனந்தமயமான பொருளாகவும், பிதா, குமாரன், தூய ஆவி என்னும் மூன்றும் திரியேகம் என்னும் ஒரு பொருளாகவும் விளங்கும் இறைவனே நாயினும் இழிகுணமுடைய அடியேன்,

என் பாவப் பிணியினின்று குணம் பெற உம்மையல்லால் எனக்குத் துணை நின்று உதவுவார் இவ்வுலகில் எவருமில்லர்.

சொற் பொருள் :

சத்	=	உண்மை
நிஷ்களம்	=	இடமற்ற பொருள்
களம்	=	இடம், நிஷ்களம் × களம்
சாமியம்	=	ஒப்பு, சித் = அறிவு
எத்தால்	=	எதனால்
அத்தா	=	அப்பனே

இப்பாடலில் இயேசு பெருமானின் ஈடு இணையற்ற சிறப்பினைப் புகழ்ந்து கூறும் கவிஞர், இறைவன்முன் தன்னை நாயினும் கடையனாகத் தாழ்த்துகின்றார் பாவச்சேற்றினின்று தன்னைக் கைதூக்கி விடுவிக்க இறைவன் துணை வேண்டிப்பாடுகின்றார்.

இறைவன் நோக்கும் இடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவர் உண்மை, அறிவு ஆனந்த வடிவமான சச்சிதானந்தப் பொருள் பிதா, குமாரன், தூய ஆவி என்னும் மூன்றும் திரியேகம் என்னும் ஒன்றாய்த் துலங்குபவன் இந்தக் கருத்தை வேதநாயக சாஸ்திரியார் அவர்களும்

சரணம் சரணம் அனந்த சச்சிதானந்தா,
தாவீதின் மைந்த ஓசன்னா சரணப்தம்தா
என்று பாடுகிறார்.

ஞானானந்தம் என்பதும் சச்சிதானந்தம்
(சத் + சித் + ஆனந்தம்) என்பதும் ஒன்றே

“திக்கற்று ஏங்கும் என்கரந் தூக்கி
நிற்கவே அருளிந்து காவாய்”

ஓரண்டாம் சரணம்

எம்ஆவிக்குருகி உயிரீந்து புரந்ததற்கோர்

கைம்மாறு உண்டுகொலா ? கடைகாறுங் கையடையாய்
சும்மா ரக்ஷணை செய் சொல் சுதந்திரம் யாதுமிலேன்
அம்மான் ! உன்னையல்லால் எனக்கார்துணை யாருறவே ?

எனது ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டு மனமுருகித் தம் உயிரைச் சிலுவைத்தருவில் அர்ப்பணித்து இறுதிவரை பிரதிபலன் நோக்காது, என்னை அடைக்கலப் பொருளாகக் காத்து, அவனைத்து வரும் இறையன்பை என்னென்று சொல்வேன் ? என்னைக் காத்தருள வேண்டுமென்று சொல்வதற்கும் எந்தவொரு உரிமையும் இல்லாதவன் நான் எனினும் பெரும் புகழ் சேர் இறைவா ! உமையன்றி எனக்கு உதவும் துணை யாருமில்லையே !

சொற்பொருள் :

புரந்து	=	காத்து
கைம்மாறு	=	பிரதிபலன்
கடைகாறும்	=	முடிவுவரை
கையடையாய்	=	அடைக்கலப்பொருளாய்
ரக்ஷணை	=	பாதுகாப்பு
அம்மான்	=	பெருமை மிக்க இறைவன்

“பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. பண்புடையவர்களை உலகம் புகழ்ந்து பாராட்டுகிறது. உறவினரோ செல்வம்மிக்கவரைக் கணித்தே உறவு கொள்வா நானோ பண்பும் பணமும் அற்றவர். எனவே உலகினராலும், உறவினராலும் வெறுத்தொதிக்கித் தள்ளப்பட்டவன் நான். திக்கற்று, திசைமாறித் திரிந்தலைந்து துயருறும் எனக்கு இறைவா உம் துணையன்றிப் பிறிது பற்றுக்கோடு இல்லை என்று கவிஞர் தன் குறையுணர்ந்து பாடுகின்றார்.

“திசையறியாக் கற்றாவின் நிலையினிலே
திசைதேறும் ஒளியைப் பற்றுவாயே”

மூன்றாம் சரணம்

திரைசேர் வெம்பமாம் கடலுமழ்கிய தீயரெமைக்
கரைசேர்த் துய்க்கவென்றே புணையாயினை கண்ணிலியான
பரசேன் பற்றுக்கிலேன் என்னைப்பற்றிய பற்றுவிடாய்
அரசே! உன்னையல்லால் எனக்கார் துணை யாருறவே ?

அலை பொங்கி யெழும் கொடிய பாவக் கடலில் மூழ்கித்
தத்தளிக்கும் கொடியனாகிய எனைக் கைத்தூக்கிக் கரைசேர்க்கும் வலியதொரு தெப்பமாக
விளங்குபவன் இறைவன். எனினும் நான் அத்தெப்பத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளும் திறனற்றவன்.
கண்ணிருந்தும் குருட்டு நிலையில் பார்வையற்றுள்ளேன். உம் அன்பைப் புகழ்ந்து பாடத் தெரியாத
ஊமையன். ஆயினும் இறைவா! நீர் வலிய என்னை நாடி வந்து, என் கரம் பற்றிக் கரைசேர்த்துக்காக்கும்
பாசப்பற்றுடையாய். இதற்குப் பாசமிகு உம் பாதம் துணையன்றி, உறவாக வந்து கைதூக்கிக் காக்க
வல்லார் யாருமுண்டோ ? இல்லையே!

சொற்பொருள் :

திரை	=	அலை,
புணை	=	தெப்பம்
வெம்பவம்	=	கொடிய பாவம்
புணை	=	தெப்பம்
பரசு	=	போற்றுதல்

கொடிய பாவச் சேற்றிலே அமிழ்ந்து சாகும் நிலையிலும் தெப்பமாகத் துணை நிற்கும் இறைவன்
பாதத்தைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்ள இயலாத பேதை நான். வாய் இருந்தும் இறைவன் புகழ் பாடி

அறியாத ஊமையனாக, கண்ணிருந்தும் இறைவன் பாதம் கண்டறியாக் குருடனாக இவ்வுலகில் எத்துணை நாட்களை வறிதே வீணே கழித்து விட்டேன் எனக் கவிஞர் உள்ளம் கதறுகின்றது போல, நம் மனமும் இறைவனைச் சிக்கெனப்பற்ற விரைகின்றதா ?

பாவமாம் சேற்றினில் மாயுமோர் பாவியே!
தாபமாய் இறைபதம் தேடியே ஓடுவாய்!!

நான்காம் சரணம்

தாயே, தந்தைதமர் குருசம்பத்துநட்பெவையும்
நீயே, எம்பெருமான், கதிவேறிலை நிண்ணயங்காண்
ஏயே என்றிகழும் உலகோடெனக்கென்னுரிமை ?
ஆயே, உன்னையல்லால் எனக்கார்துணை யாருறவே ?

தாயாகவும், தந்தையாகவும், உறவினராகவும், அறிவுச் செல்வத்தை அயராது வழங்கும் ஆசானாகவும், இக்கட்டான வேளை இனிதே விரைந்தோடி உதவும் நண்பனாகவும், விளங்கும் இறைவனே! உமது அன்பருளால் உமக்கு நானோர் அடைக்கலப் பொருளானேன். உம்மையே நம்பி வாழ்வு நடாத்தும் என்னைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசும் இவ்வுலக மக்களோடு நான எப்படி ஒட்டி உறவாட இயலும் ? என் துன்பத்தில் துணையாகவும் உறவாகவும் வந்து நிற்பார் உம்மையன்றி வேறு யாருமுண்டோ ?

சொற்பொருள் :

தமர் = உறவினர்,
குரு = ஆசிரியர்
சம்பத்து = செல்வம்,
கதி = அடைக்கலம்
தயம் = அன்பு, அருள்

முந்தித் தவங்கிடந்து, முந்நூறு நாள் சுமந்து, அந்தி பகலாய் இறைவனை வந்தித்து மக்கட்பேற்றினை அளிப்பவள்தாய், தாயிற் சிறந்ததொருகோயிலும் இல்லை, தாயோடு அறுசுவை போம், தந்தையோடு கல்விபோம், தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை எனபன நம்முன்றிதெய்வகளாம் தாய் தந்தையரைப் பற்றிய முதுமொழிகள்.

மீட்புக்கவிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளை இயேசு பெருமானைத்தன் தாயாகவும், தந்தையாகவும் காண்கிறார். இறைவன் ஆன்மாக்களைத் தந்தையைப் போலத்தவறு இழைக்குங்கால் கடிந்தும், தாயைப்போல அணைத்தும், ஆசானைப்போல நன்னெறகாட்டவும் வல்லவர் சுருங்கக் கூறின் அனைத்து உறவுகளையும் தன்னுள் அடக்கும் உறவுப்பெட்டகமாக இறைவன் தனக்குப் பொலிவதாக எண்ணிக்கவிஞர் உளம்பூரிக்கின்றார். எனவே இவ்வுலகோர் எடுக்கும் இழிமொழிகளைக் குறித்துக் கொஞ்சமும் கவலை கொள்ளாது, தாம் பெற்ற ஆன்மீக அறிவு, தெளிவு பெறக்கவிஞர் நம்மையும் அழைக்கின்றார்! அவர்தம் அறைகூவலுக்குச் செவிசாய்ப்போமாக! நாயின் கடையாய்க் கடந்த அடியேற்குத் தாயின் சிறந்த தலையான தத்துவனே!

கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகள் அறியப்பட வேண்டிய பங்கீடு

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இறையியலில், கீர்த்தனைகளுக்கு அண்மைய நாட்களில் அளிக்கப்பட்டுவரும் சிறப்பு நாம் அனைவரும் அறிந்ததே, கோவை மாநகரில் நாம் நடத்தி வருகின்ற கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைப் பெருவிழாக்கள் வாயிலாக நாம் பதிவு செய்ய விழையும் நோக்கங்கள், தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இசை உலகில் விரைவாக இல்லையாயினும், சிறப்பான முறையில் பரவி வருகின்றன எனபதில் ஐயமில்லை.

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஏறத்தாழ சமகாலத்தவரான பர்த்தொலெமேயு சீகன்பால்கு (1683 – 1719) அவர்களும், வீரமாமுனிவர் என்று அழைக்கப்பட்ட ஜோசப் பெஸ்கி (1680 – 1747) அவர்களும் தமிழ்ப் பாணியில் கிறிஸ்தவத் துதிப்பாடல்களை இயற்ற முற்பட்டனர். இவற்றினைக் குறித்த ஆய்வு இவ்வெழுத்தாக்கத்தின் நோக்கமல்ல, ஆயினும், இவர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு கருதுகோள்களைத் தங்கள் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தினர். சீகன்பால்கு எளிய துதி மன்றாட்டை பாமரரும் புரிந்து கொள்ள வல்ல பாடல்களாக தமிழில் தந்தார். ஆனால் பெஸ்கி அவர்கள் உயரிய இசை நடையோடு, பல்வகை பா மற்றும் அணி நயங்களோடு தம்முடைய பாடல்களை இயற்றினார். கீழ்க்காணும் இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள் இவற்றினை புலப்படுத்தும்.

சீகன்பால்கு :

“நீர் பண்ணின சகாயம் – கொடுத்த ஆசீர்வாதம்
மகாப் பெரியது – சரீர் உபகாரம்
ஆத்தம நன்மைதானும் எத்தனை எண்ணக்கூடாது”

பெஸ்கி :

“அமரர் முற்றும் அறியார் அடிகள் சற்றும் அறியார்
ஆர் உன் திறல் அறிவார் கர்த்தாவே ?
எமது பவம் பொறுத்தே இரக்கம் எம்மேல் உகுத்தே
எமைப் புரந்தாளும், மானப் பர்த்தாவே”

மேற்கண்ட வேறுபாடுகள் விளைவித்த சுவையான வரலாறு என்னவென்றால், பெஸ்கி சார்ந்திருந்த கத்தோலிக்க திருச்சபையில் அவர் உருவாக்கின இசை மரபு ஏறத்தாழ இல்லாமலேயே போய்விட்டது. ஆனால் வேதநாயக சாஸ்திரியார் (1774 – 1864) மற்றும். எச். ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகிய நம் சபையினராகிய முன்னோடிகள், நாம் இன்றைக்கு அறிந்துள்ள நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்க் கீர்த்தனைகளுக்கு வித்திட்டு வளர்த்தனர்.

கிருஷ்ணபிள்ளை (1827 – 1900) அவர்களைத் தொடர்ந்து, தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதல் (1859 – 1919) கிறிஸ்தவ இசைக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் இசை வரலாற்றுக்கே ஆற்றிய பணி குறிப்பிடப்பட வேண்டும். கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனங்கள் மட்டும் 96 பாடல்களை அவர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இந்த தனிப்பட்ட சாதனையல்லாது, தாய்த் தமிழ் மொழிக்கு இவர் அளித்தது, ‘கருணாமிர்த சாகரம்’ என்ற ஒப்பற்ற இசை வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகும். உ.வே.சாமிநாதையர் மட்டுமல்ல, திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார் போன்றோரும் இதனை ஏற்றிருந்தனர். “செஞ்சொல்லாளன் ஆபிரகாம் மாபுலவோனே” என்று திரு.வி.க. இவரைப் பாராட்டினார். தமிழ்க் கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகளுக்கு பின்னணியில் இருந்த இசைத்திறன் இவ்வாறாக இலங்கி வந்தது ஒரு பெருஞ்சிறப்பேயாகும்.

எனவே நாம் இன்றைக்கு கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகளாக ஏற்றுக் கொள்பவைகள், தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இசைக்கு ஒரு புதிய இயலுருவாக்கத்தை தந்துள்ளன என்பது மிகையன்று. இத்தகு கீர்த்தனைகளை இயற்றியோரின் எண்ணிக்கை அறுபதுக்கு மேல் இராது என்பது என்னுடைய கணிப்பு. ஆயினும், தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இசைக்கு இந்நாட்களில் எழும்பியுள்ள வரவேற்பு அற்புதமானதே, எனவே கிறிஸ்தவ இசைப் புலத்திலே, இசைக்கு மட்டும் அளிக்கப்படும் உருவாக்கத்திற்கு மேலே, இறையியல் கோட்பாடுகளையும் நாம் நெறிப்படுத்த வேண்டுமென்பது நம்முன் உள்ள அறைகூவலாகும்.

“சத்தாய் நிஷ்களமாய் ஒருசாமிய மும்இலதாய்
சித்தாய் ஆனந்தமாய்த் திகழ்கின்ற திரித்துவமே...
பரசேன் பற்றுக்கிலேன், என்னைப் பற்றிய பற்றுவிடாய்
அரசே, உன்னையல்லால் எனக்கார் துணை யாருறவே...
அப்பா, உன்னையல்லால் எனக்கார் துணை யாருறவே?”

என்று கிருஷ்ணபிள்ளை தொடுத்துள்ள இத்தேவாரம், நம்முடைய மூன்று மரபுசார் விசுவாசப் பிரமாணங்களின் மொழிநடையை எத்துணை மேற்கொண்டுள்ளது என்பதனை பாடிப்பார்த்தால் மட்டுமே தெரியும். இவ்விசைவழி வளர, இம்மொழியில் செழித்தோங்க முற்படுவோம்.

பின்னிணைப்பு :

நீலகிரியைச் சேர்ந்த தேசிகன் திரு. இ.சி.ம. லாசரு (1852 – 1936) என்ற ஊழியரின் கீர்த்தனங்கள் பற்றி அநேகர் அறிய மாட்டார்கள். அவரின் கீர்த்தனங்களுள் இரண்டினை மட்டும் இங்கு பின்னிணைப்பாகத் தந்துள்ளேன். கோவை குழாமினர் பயின்று, பாடி, மகிழ்விக்க வாழ்த்துக்கள் பல.

அருட்திரு. பி.கு. மல்லி
மேனாள் ஆயர், தென்னிந்திய திருச்சபை
கோத்தகிரி, நீலகிரி.

இராகம் – துவாசந்தி

அடதாளம்

பல்லவி

இயேசு பகவானை பஜித்தேற்றாய் நெஞ்சே நீ
கிறிஸ்தேசு பகவானை பஜித்தேற்றாய் நெஞ்சே நீ

கிறிஸ்

சரணங்கள்

1. ராசாதி ராசன் நசரேசனாகிய கிரு
பாசன் மெய் வாசன் வி
சேஷ சுகி சேஷன் கன
நேசன் ஜெகதீசன் பவதாசன் அவரே

கிறிஸ்

2. ஏற்றத்தியிது ரட்சண்ய நாளிது
இப்போதே ஜெபமோது இ
ரங்க அவர் சாது – ஈ
தற்றால் கிடையாது – இன்னும்
வாது செய்வதேது – இது
தீது தகாது

கிறிஸ்

3. பாவ விமோசனம் பரிசுத்த போசனம்
பானம் திரு ஸ்நானம் – கன
மான வபிமானம் – நீதி
யானவுடைதானம் – நல்
ஞானந் தவகியானம் – ஜெப தி
யானம் அருள்வார்

கிறிஸ்

4. ஆதியின் சேயனார் – அரசர்க்குராயன்மா
ஐந்து திருகாயன் – நல்
அமிர்தமொழி – வாயன் – ஒளிர்
அருணேதயத் தூயன் – எம்
தாயன் நித நேயன் வெகுநி
யாயன் சகாயன்

கிறிஸ்

5. தினந்தினம் லாசரு சேவை செய்தேசுவின்
திவ்ய திருபாதம் – சி
றந்த சத்ய வேதம் அதைத்
தேடவரும் நீதம் – ஜெய
போதம் புகழ் கீதம் – பிர
சாதம் அதுவே

கிறிஸ்

பல்லவி

சந்நிதி நாடினேன் சட்சிதா
நந்தா நின்பாத - சந்நிதி.

அனுபல்லவி

பன்னி பன்னி தோத்தரித்து
பணிந்து பணிந்து வந்துள்

சந்நிதி

சரணங்கள்

1. திக் கொருவரில்லை உன்றன்
றிருவடியன்றி சுவாமி
துக்கம் துயர்மிக்கக் கொண்டு
கக்கிஷப்படும் பாவியான்

சந்நிதி

2. சிரமுதல் பாதம் வரை
சீழ் நிறைந்த ரணத்தால்
பரதவித் தேங்கும் பாவி
பாவ பாரத்தோடுந்தன்

சந்நிதி

3. சுயமதியால் நடந்து
துணிந்து பாவம் புரிந்து
பய மற்றலைத் யேழைப்
பாவி இப்போதுணர்ந்து

சந்நிதி

4. நன்னா யென்னில் ஒன்றுமில்லை
நாயகா பயம் தவிர
நின் சுதன றன் புண்ணியத்தின்
நிமித்தம் இறங்கும் என்றுன்

சந்நிதி

5. மாதவத்தோர் நாடிதேடும்
மறை முதலோனே உந்தன்
பாதமதைச்சேரவென்று
பார்த்து பார்த்து நானின்றும்

சந்நிதி

6. பாவி களிலே பிரதான
பாவி யென் றேதும் லாசர்
ஜீவியம் பெருக வென்று
தேடி தேடி வந்துள்

சந்நிதி

ஐகநாதா குருபர நாதா

சங்கராபரணம்

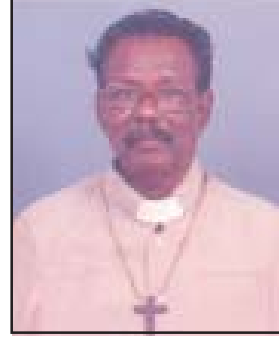
ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐகநாதா, குருபரநாதா, திரு
அருள் நாதா, ஏசுபிரசாதா நாதா

அனுபல்லவி

திகழுறுந் தாதா, புகழுறும் பாதா
தீதறும் வேத போதா!

ஐக

சரணங்கள்

1. முற்காலம் ஆதிமைந்தர் மோசப் பிசாசு தந்திர
மொய் கொண்டு கனியுண்ட பழியாலோ ?
நற்காலம் நீ தெரிந்து, நவின்ற வண்ணம் பரிந்து
நரதேவனாக வந்தாய் மொழியாலோ ? ஐக
2. எளிய வேஷந் தரித்தே இங்கவதரித்தாலும்
இமையோர் வந்திறைஞ்சிடத் தெரிந்தாயே,
ஒளிசெய்யும் பணிமுடி உயர் மன்னர் தொழும்படி
உடு வழி காட்டிடப் புரிந்தாயே ஐக
3. அருந் தவன் கையில் தங்கி அன்பின்பக் கடல் பொங்கி
ஆலயத்தில் துதிக்க களித்தாயே!
வரும் தவ மதியால் முன் மற மன்னன் தேடிட உன்
மலர் முகங் காட்டாமல் ஒளித்தாயே ஐக
4. மக்கள் உளக் களங்கம் மாசற்றொளி விளங்க
மதுரப்ரசங்கம் யார்க்கும் உரைத்தாயே
சிக் கடர் துன் மனத்தைத் திருத்தி அறத்தின் வித்தை
திருத் தயை கூர்ந் தெவர்க்கும் விதைத்தாயே ஐக
5. தனையர் வல நோயைக்கண்ட தாயார் மருந்துட் கொண்ட
தகைமை எனப் பேரன்பு கூர்ந்தாயே
வினையர் வெம் பாவக் கேடு விலக அரிய பாடு
மேவி அனுபவிக்க நேர்ந்தாயே ஐக
6. அமரர் முற்றும் அறியார் அடிகள் சற்றும் அறியார்
ஆர் உன் திறல் அறிவார் கர்த்தாவே ?
எமது பவம் பொறுத்தே இரக்கம் எம்மேல் உகுத்தே
எமைப் புரந்தாளும், மானப் பர்த்தாவே ஐக

ஆசிரியர் : கான்ஸ்ற்றன்றைன் யுசோபியஸ் ஜோசப் பெஸ்கி
(வீரமாமுனிவர்) (1680 – 1747)

பிறப்பிடம் : இத்தாலியில் வெனிஸ் மாகாணம், மாந்துத்வா மாவட்டம், காஸ்த்திக்கிளினோனே
ஊரில் 08.11.1680ல் பிறந்தார்.

பணி : ரோமன் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்

இன்னாசியார் லயோலா : தொடங்கிய சேசு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர், 18ஆம் வயதில் துறவு பூண்டு, 29ஆம் வயதில் அருட்பொழிவு பெற்று 08.05.1711ல் இந்தியா வந்தார். டி. நொபிலியைப் போன்று சாமியார் வேடமணிந்து (காவி உடை, குல்லா, காலில் பாதகுரடும், புலித்தோலுடனும்) திண்ணையிலமர்ந்தே நற்செய்திப் பணியாற்றினார். கிராமங்களில் குடிசையில் தங்கி திரு. சுப்பிர தீபக் கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றவர். தமிழ்கலையின் வித்வான். தமிழ் எழுத்து சீர்த்திருத்துவதற்கு வழிகாட்டினார். சந்தாசாகிப் நவாபின் தளபதியுடன் நட்புகொள்ளவே 11 நாட்களில் உருது கற்றவர். பிரெஞ்சி, ஸ்பானிஷ், இத்தாலி, ஆங்கிலம், தமிழ், உருது உள்பட 11 மொழிகளில் வல்லுனர். 24.02.1747இல் அம்பலக்காட்டின் கிறிஸ்தவ மடத்தில் மரித்தார். கேரளாவில் சாம்பலூரில் புதிய கோவில் அருகில் அமிசம்பண்ணை வீட்டில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார்.

பணியிடம் : தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, தஞ்சை, திண்டுக்கல் பருப்புக்கார தெருவிலும், திருச்சியில் 14 ஆண்டுகள், மதுரைப் பகுதிகள், விருத்தாச்சலம் அருகில் கோனேரிக்குப்பம் பகுதியில் இரண்டு கிராமங்களில் ஆலயங்கள் கட்டினார். ஆலயத்தின் மாதா சிலைக்கு “பெரிய நாயகி” எனத் தமிழ்ப் பெயரிட்டும் தம் பெயரையும் தைரியநாதன் என மாற்றிக்கொண்டும் 1596இல் இந்தியா வந்த டி. நொபிலி துவங்கிய இந்திய மயமாக்கும் பணியினை தாமும் தொடர்ந்தார். மாதா சிலைகளை தமிழ் கலாசாரத்துடன் (நகைகளுடன்) வடிக்கச் செய்தார். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஆலூர் புனித பெரிய நாயகி மாதா ஆலயத்தோர் திருவிழா இன்றும் நடைபெறுவது ஒரு சான்றாகும். 1713இல் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் பொய் குற்றச்சாட்டில் மரண தண்டனை பெற்றிடினும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. பிறகு மராட்டிய மன்னர்கள் ஹஜாஜி, சரபோஜி காலத்திலும், 1716இல் இஸ்லாமியர் ஆட்சியிலும் 33 ஆண்டுகள் பல தொல்லைகளைச் சந்தித்தார்.

படைப்புகள் : தேம்பாவணி சதுரகராதி, கித்தேரியம்மன் அம்மாளை வேதியாரொழுக்கம், அடைக்கலமாலை, திருக்காவலூர் கலம்பகம், கருணாம்பரப்பதிகம், அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி, வண்ணம், தேவாரம் போன்ற நூல்களும் பரமார்த்தகுரு கதைகளையும் திருக்குறளை (இன்பத்துப்பால் நீங்கலாக) இத்தாலி மொழியில் விளக்கத்துடன் மொழிபெயர்த்தார். பேச்சுத்தமிழுக்கும் செந்தமிழுக்கும் தனித்தனியே இலக்கணம் எழுதினார். தாலட்டுப் பாடலைத் தந்தை சூசை பாடுவதாக அமைத்து புதுமைப் படைத்துள்ளார். 37 நூல்களியற்றினார். தமிழ் – லத்தீன், போர்த்துகிசியம் – லத்தீன், தமிழ், தமிழ் – பிரஞ்சு ஆகிய அகராதிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். தமிழ்க் கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளை இயற்றியவர்களின் முற்பிதா இவர். இவரின் செய்யுள் நடையும். சொல்லடுக்குகளும் எச்.எ. கிருஷ்ண பிள்ளையவர்களால் எடுத்தாளப்பட்டு உள்ளதெனலாம்.

மெட்டு : வாரீரோ வினை தீரீரோ – 177

என் மீட்பர் உயிரோடிருக்கையில் – 178

பல்லவி : (ஐகநாதல்) உலகத்திற்குக் கடவுளே (குருபர) = பரமகுரு (நாதர்) தலைவரே இருப்பிடமே, (பிரசாதம்) = திருவிருந்துபோல, ஆலயத்தில் வழங்கப்படும் உணவு ஏசுவே.

அனுபல்லவி : (திகழுறுந்) பிரகாசமுள்ள (நாதர்) தந்தை பெரியவர் போற்றிப் புகழ வேண்டிய திருப்பாதா (தீதறும்) தீமை – பாவம் நீக்கும் (வேதபோதா) திருமறை போதனைகளையளிப்பவரே.

குறிப்பு : பல்லவியில் நாதா என்ற சொல்லை 4 முறையும், அனுபல்லவியில் தாதா, பாதா, வேதா, போதா என 4 சொற்களையும் இயைபுத் தொடையாக அமைத்துள்ளார்.

சரணம் 1 : ஆதியிலே ஆதாமும் ஏவாளும் பிசாசினால் (மொய்) பெருமையடைய மோசம்போய் கடவுள் விலக்கிய கனியைத் தின்றதாலே வந்த பாவம் போக்க திருமறை கூறிய வண்ணம் காலம் நிறைவேறியபோது மனிதக் கடவுளாக வந்தாய் (மாற்கு 1 : 15) (மொழியாலே) உம் தந்தையின் வாக்குறுதியாலே.

சரணம் 2 : எளியவராய் இங்கு (அவதரித்தாலும்) பிறந்தாலும் (இமையோர்) விண்ணவர் (வந்திறைஞ்சி) வந்து வணங்கிட (ஒளி செய்யும் பணி) வானத்தின் ஒளி விளக்குகளை நட்சத்திரங்களை ஆய்வு செய்கின்ற (முடி உயர்) சிறந்த தலைப்பாகைகளை யணிந்த – கிரீடம் மன்னர்கள் தொழும்படி) வான சாஸ்திரிகள் வந்து தொழுவதற்காக (உடு) நட்சத்திரம் வழிகாட்டிச் செய்தவரே.

சரணம் 3 : (அருந்தவன்) மிகவும் நீதியும் பக்தியுள்ளவனாய் பரிசுத்த ஆவி பெற்றவனான சிமியோன் (லூக்கா. 2 : 25) தன் கையில் குழந்தையை ஏந்தியது அன்பும் இன்பமும் (கடல்) அளவிலாது பெற்றுத் துதித்தபோது (களித்தாயே) மகிழ்ந்தாயே (சுவமதியால்) தவறான எண்ணத்தில் (முன்+மற) முன்சோபமுற்ற மன்னன் ஏரோது (தேடிட) கொல்வதற்குத் தேடியபோது மலர்போன்ற முகம் (ஒளித்தாயே) எகிப்து சென்று விட்டீரே

சரணம் 4 : மக்களின் (உளக்களங்கம்) மனதிலுள்ள தீய எண்ணங்கள் (மாசற்ற – குற்றம்) நீக்கி (ஒளி விளங்க) தூய்மையடைய (மதுர பிரசங்கம்) இனிய தெளிவான அருளுரைகள் (யார்க்கும்) அனைவர்க்கும் உரைத்தீரே (சிக்கடர்) பாவிகள் (துன்மனத்தை) தீமை செய்யும் எண்ணத்தைத் திருத்த (அறத்தின்) நல்லறத்தை (வித்தை) விதையை (திருதையை) இறையருள கூர்ந்து (எவர்க்கும்) எல்லார்க்கும் (விதைத்தாயே) போதித்தீரே.

சரணம் 5 : (தனையர்) பிள்ளையின் (வல்) கொடிய நோயை நீக்க அதற்கான மருந்தை தாயே சாப்பிட்டாற்போல (தாயைப்போல்) தேற்றுவேன். (ஏசாயா. 66 : 13) என்ற வாக்கு நிறைவேறும் விதமாய் (வினையர்) பாவச்செயல் செய்பவரின் பாவக்கேடு பாவங்கள் விலக (அரிய) சொல்வதற்கரிய பாடு (மேவி) ஏற்றுக்கொண்டு துன்பப்பட்டீரே.

குறிப்பு : போல் எனும் உருபுக்குப் பதில் தகைமை எனவும் அறத்தினை விதைத்தார் என உவமை அணியும், எதுகைத்தொடையும் பாடலிலுள்ளது.

சரணம் 6 : என்மீது இரக்கம் காட்டி என் பாவங்களை மன்னித்து, என்னைக் (புரந்து) காத்து ஆளும் (மான) பெருமை – மகிமையுடைய (பாத்தாலே) கணவரே கடவுளே உம் (கிறல்) வலிமையை யாரால் அறிய முடியும் (அமரர்) – தூதர்களும் மற்றும் அடியார்கள் (அடிகள்) உம்திருப்பாதங்களைச் சற்றும் அறியமாட்டார்கள். ஏனைய 7. இஷ்டமுடன் நேசித்தும், 8. நிகராய் இப்பெருநன்றி, 9. கயிலம் பிளந்திடவும், மாதவர் எட்கு செல்ல – நான்கு சரணங்கள் விடப்பட்டுள்ளன.

- அருள்திரு. இலாசரஸ் செல்வநாதன்,
கீர்த்தனை சீர்பரவுவார்
காட்பாடி

**கீர்த்தனைப் பாடல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்,
இன்றைய சீர்திருத்த திருச்சபைகளில் கீர்த்தனைகளின் பங்கும்,
இன்றியமையாமையும்.**

ஜெர்மன் நாட்டவரான பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்கு ஐயர் இயேசு கிறிஸ்துவின் அருட்தொண்டராய் 1706-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தார் தரங்கம்பாடியில் தமிழ் மொழியினைத் தெளிவுறக் கற்றுத் திறம்பட பாடல்களை இயற்றும் ஆற்றல் பெற்றார். இறைப்பணியிலும் இறைவழிபாடுகளிலும் தமிழ்மொழியின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்த சீகல்பால்கு ஐயர் அவர்கள் வேதப்புத்தகத்தையும், ஜெர்மன் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் அமைந்த கிறிஸ்தவ பாடல்களையும் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்தார். தமிழிசையில் ஆர்வம் கொண்ட சீகன்பால்கு ஐயர், கிரின்ட்லர் ஐயர் அவர்களின் உதவியுடன் 1713-ஆம் ஆண்டு “Book of Hymns Set to Malabaric Music” என்னும் பாடல் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டார். இந்நூலில் 48 பாடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. இப்பாடல்களின் தொகுப்பே கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைப் பாடல்களின் தோற்றத்திற்கும் அவைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூலாக வெளியிடப்படுவதற்கும் முன்னோடியாயும் தூண்டுகோலாயும் அமைந்தது.

கிறிஸ்தவ தமிழ் கீர்த்தனைகளை மொழி மற்றும் இசை இலக்கணங்களின் முறைப்படி எழுதியவர்களுள் மிகவும் முக்கியமானவர் தஞ்சை. வேதநாயக சாஸ்திரியார் ஆவார். கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் காலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது எனலாம். தமிழ் மொழியிலும் கர்நாடக இசையிலும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த கவிஞர்களால் தமிழக மக்களின் வாழ்வியல் சூழல் மற்றும் மரபுப்பின்னணியில் தமிழிசை இராக, தாளங்களைக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட கீர்த்தனைகள் மக்களிடம் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவர்தம் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்தன.

அந்நாட்களில் தமிழ் இசையில் சிறந்து விளங்கியவர்கள் பிற சமயத்தில் காணப்பட்ட கீர்த்தனைகளின் மெட்டுக்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டு கீர்த்தனைகளை இயற்றி உள்ளூர் ஆலயங்களிலும், ஊர்க்கூட்டங்களிலும் பாடி மகிழ்ந்தனர். இத்தகைய கீர்த்தனைப் பாடல்கள் பரவலுதற்கான ஊடகங்களோ வாய்ப்புகளோ இல்லாத நிலையில் பிற ஊர்களுக்கு இப்பாடல்கள் பரவ இயலாமல் குறுகிய வட்டங்களுக்குள் முடங்கிப் போயின. இந்நிலையில் திருச்சபைகளில் அனைவரும் பயன்படுத்துவதற்குரிய கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைப் பாடல்நூல் உருவாவதற்கு அருள்திரு. வெப் ஐயர் முயற்சிகள் செய்தார். வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் கீர்த்தனைகளை இயற்றும் திறனைப்பற்றி கேள்விப்பட்ட அருள்திரு. வெப் ஐயர் தஞ்சாவூருக்குச் சென்று வேதநாயக சாஸ்திரியார் அவர்களை சந்தித்தார். அன்னாரது ஒப்புதலுடன் அவர் இயற்றிய கீர்த்தனைகளை சபைகளில் அறிமுகப்படுத்தினார். 1853-இல் “ஞானக் கீதங்கள்” என்னும் பாடல்நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். 1870-இல் அருள்திரு. G.T. வாஷ்பர்ன் ஐயர் பல்வேறு தமிழ் கவிஞர்கள் இயற்றிய பாடல்களையும் தொகுத்து 300 கீர்த்தனைப் பாடல்கள் அடங்கிய நூலை இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டார்.

1901-ஆம் ஆண்டு J.S. சாண்ட்லர் ஐயர் அவர்கள் 373 கீர்த்தனைப்பாடல்களுடன் மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்கள். இப்பதிப்பில் வேதநாயக சாஸ்திரியார் அவர்கள் இயற்றிய 95 கீர்த்தனைப் பாடல்களும், குமரிமாவட்டம் மயிலாடி ஊரைச் சார்ந்த ஜான் பால்மர் அவர்கள் இயற்றிய 45 பாடல்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. 1926-ஆம் ஆண்டு அருள்திரு. H.A. பாப்லி ஐயர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட இசை வல்லுனர்குழு நான்காம் பதிப்பிற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்ய கிறிஸ்தவ சன்மார்க்க நூல் சங்கம் 1926 ஏப்ரல் மாதம் இந்நூலின் நான்காம் பதிப்பை வெளியிட்டது.

1932-ஆம் ஆண்டு நூறு கீர்த்தனைகள் அடங்கிய இராகப்புத்தகம் ஒன்று அருள்திரு. H.A. பாப்லி ஐயர் அவர்களால் மேற்கத்திய மற்றும் தமிழ் இசைக் குறியீடுகளோடு தொகுக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கத்தின் வழியாய் வெளியிடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து மீதமுள்ள 300 கீர்த்தனைகளும் நூறு நூறு பாடல்களாக மூன்று கீர்த்தனை இராகப் புத்தகங்களாக அருள்திரு. H..A. பாப்லி ஐயர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டன. இவ்வாறு அருள்திரு. H.A. பாப்லி ஐயர் அவர்களால் இசைக் குறியீடுகளுடன் அமைந்த நான்கு கீர்த்தனைப் புத்தகங்கள் தமிழக கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு அருட்கொடையாய் கிடைத்தன.

1947-ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம் (C.L.S.) அனைத்து திருச்சபைகளிலும் பாடத்தகுந்த வகையில் கீர்த்தனை நூலை வெளியிடுவதற்காக அருள்திரு. H.A. பாப்லி ஐயரின் தலைமையில் லுத்தரன் சபை உட்பட பல்வேறு திருச்சபைகளைச் சார்ந்த வல்லுனர்களைக் குழுவாக அமைத்து பாடல்களைத் தொகுத்தது. லுத்தரன் சபையாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க 35 புதிய கீர்த்தனைகளையும் சேர்த்து ஐந்தாம் பதிப்பாக 1950-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வெளியானது.

பிழைகளைத் திருத்துவது, பாடல்கள் சிலவற்றை நீக்குதல் மற்றும் சேர்த்தல் எனும் கருத்துகளின் அடிப்படையில் 1980-ஆம் ஆண்டு 13-ம் பதிப்பு வெளியானது. இதனைத் தொடர்ந்து வந்த பதிப்புகளில் பிழைத்திருத்தங்களும், பயனுள்ள அடிக்குறிப்புகளும் இணைக்கப்பட்டன. காலத்திற்கு ஒவ்வாத பல பாடல்கள் நீக்கப்பட்டதுடன் புதிய பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இதுவே 1987-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 14-ம் பதிப்பு ஆகும். இப்பதிப்பில் 65 பாடல்கள் நீக்கப்பட்டன. புத்தெழுச்சிப் பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் 110 பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டன.

திருச்சபைகளில் கீர்த்தனைகளின் பங்கும்,
கீர்த்தனைகளைப் பிரபலப்படுத்துவதில் நமது பங்கும்.

ஏழு ஸ்வரங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட இசை, ஆழம் காண இயலா சமுத்திரம் போன்றது. இதில் நமது நாட்டிற்கே உரித்தான ஹிந்துஸ்தானி, கர்நாடக சங்கீத முறைகளும், மேற்கத்திய சங்கீத முறைகளும் அடங்கும். மேலைநாட்டு அருட்பணியாளர்கள் தமிழிசையை ஆதரித்து வளர்த்தது இறைப்பணியை எளிமையாக்குவதுடன் கிறிஸ்துநாதரின் போதனைகளை நம்மவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளவும் இயேசுபிரானை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு பக்தியில் விருத்தியடையவும் உதவும் என்ற சீரிய நோக்கில் தான். என்னும் உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

1932-ஆம் ஆண்டில் அருள்திரு. H.A. பாப்லி ஐயர் அவர்களின் சீரிய முயற்சியால் வெளியிடப்பட்ட இசைக் குறியீடுகளோடு கூடிய கீர்த்தனைப் பாடல்களின் இராகப்புத்தகங்கள் பிற்காலத்தில் தேவையான மாறுதல்களுடன் வெளியிடப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாதது வருந்துதற்குரியது. எதிர்காலத்தில் கீர்த்தனை இராகப்புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டால் நலமாயிருக்கும். ஒரே கீர்த்தனைப்பாடல் பல்வேறு ஊர்களில் வேறுபட்ட இராகங்களுடன் பாடப்படுகின்றது. தமிழிசையின் இலக்கண வரையறைப்படி அமைந்த இனிமையான இராகங்களையும் நாம் பாடுவதில் தவறொன்றும் இல்லை.

கர்நாடக இசையில் காணப்படும். ச.ரி.க.ம.ப.த.நி. என்னும் ஏழு ஸ்வரங்களை உள்ளடக்கிய ஸ்வர மாலையைப் போன்று மேற்கத்திய இசையிலும் Doh (d), Ray(r), Me(m) Fah(h) Soh(s), Lah(l) Te(t), Doh¹(d¹) என்னும் குறியீடுகளுடன் அமைந்த ஸ்வரமாலை உள்ளது. இது tonic- sol - fa notation என அழைக்கப்படுகிறது. கர்நாடக இசைக்குறியீடுகள், tonic-sol-fa குறியீடுகள் மற்றும் staff notation Black Notes எனப்படும் வரைப்பட இசைக்குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி கீர்த்தனை இராகப்புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டால் கீர்த்தனைகள் விரைவில் திருச்சபைகளில் பிரபலமாவதன் சாதாரண மக்களும் எளிமையாக கர்நாடக சங்கீத முறையை எளிதில் புரிந்து, எல்லாத் திருச்சபைகளும் ஒரே இராகத்தாளத்துடன் கீர்த்தனைகளைப் பாட வழிவகுக்கும்.

கர்நாடக இசையில் தேர்ச்சிப்பெற்ற கீர்த்தனைப் பாடல் ஆசிரியர்கள் அரிதாகக் காணப்படும் இந்நாட்களில், திருச்சபைகள் ஒரு சில கீர்த்தனைகளை மட்டும் தெரிந்துவைத்துக்கொண்டு, பல்லாண்டுகளாக பாடியப் பாடல்களையே மீண்டும் மீண்டும் பாடிவருகிறார்கள். சிறந்த தமிழிசைக் கலைஞர்களும், கீர்த்தனை இராகப் புத்தகங்களும் இல்லையெனில் கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகள் பிரபலமடைய வாய்ப்பு இல்லை. மாறாக, காலப்போக்கி அவை அழிந்துவிடும் வாய்ப்புகளே அதிகம். காரணம், தற்காலத்தில் பிரபலமடைந்துவரும் புத்தெழுச்சிப் பாடல்கள் கீர்த்தனைகளுக்கு சவாலாக அமைந்துள்ளன. மேற்கத்திய இசையில் அமைந்த ஞானப்பாமாலைகள் பாடப்படுவதை எதிர்ப்பதைக் கைவிட்டு, தமிழிசைப் பாடல்கள் பிரபலமடைய ஆக்கப்பூர்வமாக வழிவகை செய்வதும், முயற்சிகள் மேற்கொள்வதும் நன்மைபயக்கும். ஒவ்வொரு திருமண்டலமும் ஞானப்பாடல்களும், ஞானக்கீர்த்தனைகளும் வளரும் விதத்தில் – இசைப்பட்டறைகளை (Music Worship) அமைத்து, இசைக் குறியீடுகளுடன் அமைந்த இராகப்புத்தகங்களை வெளியிட்டு ஆலய வழிபாட்டில் பாடல்களின் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்குடன் இசைத்துறை (Music Department) அமைத்துச் செயல்படுத்தல் பலன்தரும்.

இயேசுநாதர் தமிழரும் அல்லர் இந்தியரும் அல்லர் மேலைநாட்டினரும் அல்லர். அவர் உலகத்திற்கு ஒளியாகவும் அனைத்து உலக மக்களுக்கும் இரட்சகராகவும் வந்தவர். எனவே கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் தமிழிசையில் அமைந்த கீர்த்தனைகளையும், மேற்கத்திய இசையை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்த தமிழ்ப் பாவமாலைகளையும் பாடுவது சாலச்சிறந்தது. மிகப் பொருத்தமானதும் கூட மேல் நாட்டு உணவு வகைகளை விரும்பி உண்டு, மேல் நாட்டு கலாச்சார முறைப்படி அமைந்த ஆடைகளை அணிந்து மகிழும் நாம். மேற்கத்திய இசைப்பாடல்கள் நம் திருச்சபையில் ஒலிக்கக் கூடாது என எதிர்ப்பலைகளைத் தோற்றுவிப்பது விநோதமானது. விபரீதமானது. மாறாக மக்களிடையே இசை ஆர்வத்தை தூண்டு இருவகை சங்கீத முறைமைகளையும் வளம்பெறச் செய்வோம்.

தமிழிசையில் தவிர்க்க இயலா இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் Harmonium மற்றும் Violin ஆகிய இசைக்கருவிகள் மேல் நாட்டவரிடமிருந்து நாம் பெற்ற அருட்கொடைகள் என்பதை நினைவு கூர்வோம். தமிழிசைப் பாடல்களும் மேற்கத்திய இசையின்படி அமைந்தப் பாடல்களும் திருச்சபையின் இரு கண்களாக அமையட்டும். பண்டைய கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் ஒலித்த Chanting முறையிலமைந்த வசனமுறைப் பாடல்களும் சீர்த்திருத்தத் திருச்சபையின் ஆராதனையில் அலங்காரமாய் அமையட்டும்.

உயர் பேரருள்திரு I.R.H. ஞானதாசன் அவர்கள் தாம் இயற்றிய “கருணை நிறை கர்த்தனே, எம் காவலா நீயே” எனத்துவங்கும் கீர்த்தனையில் (குமரித் திருமண்டல கீர்த்தனைப்பாடல் புத்தகத்தில் 356ம் எண்) இறை – மானிட உறவைப்பற்றி குறிப்பிடுகையில்

இறைவா : நானுன்னுள்ளும் நீ யென்னுள்ளும் ஆயிருப்போமே
வானும் பூவும் வாசமுற இசைந்திடல் ஆமே.

எனப் பாடியுள்ளார் அவ்வாறே

‘தமிழிசையாகிய’ நான் ‘மேற்கத்திய இசையாகிய’ – உன்னுள்ளும்
மேற்கத்திய இசையாகிய – நீ – தமிழிசையாகிய என்னுள்ளும்
ஒன்றாகி, இருவகை இசைகளும் நமது ஆலயத் தொழுகையில் இசைந்து ஒலித்திடச் செய்வோம்.
வானும். பூவும் வாசமுற, இசைந்த இசைமணம் கமழச் செய்வோம்.

V. Stephen, B.Sc., B.Com., M.Ed.,
Organist & Choir Master,
C.S.I. Home Church,
Neyyoror, (K.K. Diocese).

Teach me to do your will for you are my God. Ps. 143 : 10

CSI COIMBATORE DIOCESE CSI HOLY REDEEMER'S CHURCH

Redeemer's Garden, Simpson Nagar, Coimbatore - 641 025.

Rev. Dr. I.D. Jacob Ravikumar, M.A.,B.D.,D.D.,L.L.D.,

Presbyter / Chairman

Mobile : 94431 01467

Lay Preacher's General Secretary

CSI Coimbatore Diocese

Keerthanai - Songs of Praise

கீர்த்தனை-துதிப்பாடல்கள் (or) தெய்வீக கிறிஸ்தவ தமிழ் பாடல்கள்

கீர்த்தனை அறக்கட்டளை கோவை அமைப்பினருக்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் என் இனிய நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறிக்கொள்வதில் அதிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அறக்கட்டளை ஆரம்பித்த நாள்முதல் இன்றுவரை இதில் தொடர்புடைய ஆயராக இருப்பதிலும் அதிக சந்தோஷம் இந்த ஆண்டிலும் கீர்த்தனை மலர் வெளியிடப்படுவதால் எனக்கு அதிக பேரின்பம்.

புராட்டஸ்டன்ட் தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கிய எழுத்தாளர்களின் கலவை (or) தொகுப்பு இந்த கீர்த்தனை எனலாம். இதனுடைய ராகம், தாளம் அனைத்தும் திருச்சபை பழக்கத்தில் 1940 முதல் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. சில கீர்த்தனைகள் மேற்கத்திய ராகத்தில் ஆர்கள் இசையோடு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மன் லுத்ரன் மிஷனரிகளுக்கு கீழாக பணியாற்றி வந்த வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் 1780 ஆண்டுகாலங்களில் – ஆரம்ப காலமாக கீர்த்தனை பாடல்கள் எழுதி இசையமைத்து பாடி வந்தார். அமெரிக்க – சபை ஆளுகை சபை சார்பாக மிஷனரி எட்வர்டு வெப் – முதலாவதாக Christian Lyrics என்ற பாடல் புத்தகத்தை வெளியிட்டார். வெப் மற்றும் 5 சபை ஊழியர்கள் இருமாதங்கள் வேதநாயகம் சாஸ்திரிகளிடம் கற்றுக்கொண்டு நகர – மற்றும் கிராமங்களில் பாடி வந்தார்கள்.

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் மூவர்

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்	–	தஞ்சாவூர்
கிறிஸ்தவ பிள்ளை	–	பாளையங்கோட்டை
N. சாமுவேல்	–	தரங்கம்பாடி

ஆகிய இம் மூவரும் கீர்த்தனைக்கு முன்னோடிகள் தமிழ்ச் திருச்சபைகள் – குறிப்பாக பாரம்பரிய திருச்சபைகள் LMS, SPG Methodist, congregationalist அதிகமாக ஆராதனைகளில் கீர்த்தனைகளை பயன்படுத்தி வந்தனர்.

“மங்களம் செழிக்க”, “எல்லாம் ஏசுவே” ஆகிய பிரசித்தி பெற்ற பாடல்கள் கீர்த்தனைகளில் சேர்க்கப்பட்டன.

Rev. சுவாட்ஸ் ஐயர் மூலம் கிறிஸ்துவன்னை வழிநடத்தப்பட்ட வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் திருநெல்வேலியிலிருந்து தரங்கம்பாடிக்கு அழைத்து வரப்பட்டு இறையியல் கல்வி கற்று பின்னர், மிஷனரி பள்ளியில், ஆசிரியர் பணி செய்த போது கீர்த்தனைகள் எழுதினார் முக்கியமாக **“தந்தானை துதிப்போமே”** **“ஆமென் அல்லேலூயா”** **“ஏசுவையே துதி செய் நீ மனமே”** போன்ற கீர்த்தனைகள் சிறப்பானவை இதன் திருப்பு முனையாக தஞ்சை அரசர் சரபோஜி மன்னர் வேதநாயத்தை அரசரவை கவிஞராக நியமித்தார்.

Rev. சாமுவேல் ஐயர் முதல் இந்திய இறையியல் பேராசிரியராக தரங்கம்பாடி, பொறையார், பொங்கலூர், VTC, குருக்குலம் – சென்னை ஆகிய கல்லூரிகள் பணியாற்றி சிறப்பு பெற்றவர் இவர் எழுதிய **“என் மீட்பர் உயிரோடிருக்கையில்”** **“சேனைகளின் கார்த்தரே”** **“சீர்திரியேகவஸ்தே நமோ நமோ”** **“குணப்படுபாவி”** போன்ற பாடல்கள் மக்கள் மனதில் அதிக இடம்பெற்றுள்ளன.

திருச்சபையில் – திருவிருந்து ஆராதனையில் பயன்படுத்தப்படும் முக்கிய கீர்த்தனைப் பாடல் **“கார்த்தரின் பந்தியில் வா”** என்ற இந்த பாடல் பிறந்த வரலாற்றை கூற விரும்புகிறேன்.

“கார்த்தரின் பந்தியில் வா – சகோதரா

கார்த்தரின் பந்தியில் வா”

– மரியான் உபதேசியார்

மரியான் உபதேசியார் எனிய வாழ்வை மேற்கொண்டு – நெல்லை மாவட்டத்தில் அதிகமாக வாழ்ந்தவர். நற்செய்தி பணியை உற்சாகமாய் செய்தவர். அவருக்கு தொழுநோய் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இதனால் என்னவோ தெரியவில்லை, ஒருமுறை அவர் பணியாற்றிய திருச்சபையரின் மூப்பர் ஒருவர், அவருடன் ஒத்துழைக்க மறுத்தார். உபதேசியாருக்கு எதிராக மக்களை எழுப்பி நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டார். அதனால் திருச்சபையில் பிரச்சனை ஏற்பட்டது. கலகமும் உண்டானது. ஞாயிறு ஆராதனைக்கு மூப்பரும் – மக்களும் கலந்துக்கொள்ள முடியாது என கூறிவிட்டு போய்விட்டார்கள். இதை அறிந்த மரியான் உபதேசியார் ஞாயிறுக்கிழமைக்கு முந்தின சனிக்கிழமை இரவு முழுவதும் ஜெபித்தார். ஒரு பாடலை இயற்றி – அதிகாலை ஆலயத்தை திறந்து ஒலிப்பெருக்கியை இயக்கி பாட ஆரம்பித்தார். உபதேசியார் பாடபாட பிரச்சனைக்குரிய மூப்பர் முதல் – அனைத்து சபையாரும் மனம்மாறி ஆலய திருவிருந்து ஆராதனையில் பங்கு கொண்டார்கள். அந்தபாடல்தான் **“கார்த்தரின் பந்தியில் வா”** திருச்சபையில் சாதி வேற்றுமை பாராட்டுவது தவறு என்று உறுதியாக எடுத்துக் கூறியவர் மரியான் உபதேசியார்.

இன்று சாதிக்கொரு ஆலயம், சாதிக்கொரு ஆயர் என்கிற நிலைப்பாட்டில் எப்படிதான் இந்த கார்த்தரின் பந்தியில் வா என்ற பாடலை பாடுகிறார்களோ! திருச்சபைக்கு மனம்மாற்றம் இன்றும் தேவை. அவருடைய திருச்சரிரத்தையும், திருரத்தத்தையும், உட்கொள்ளுகிற நாம் நடமாடும் இயேசுவின் திருஉடல்களால் திரிவோம். கார்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக ஆமென்.!

Rev.Narayan Vaman Tilak and Rev.V. Santiago

Rev.Narayan Vaman Thilak was a great national leader of pre-independence days and a famous convert to Christianity . He was an ardent follower of Christ and was from the Orthodox “Chitpavan Brahmins” of the Konkan Region .He was also a distant relative of Bal Gangadhara Tilak.

Rev.Santiago was a remarkable multifaceted personality. He was a Poet, a Preacher, a Pastor, a Professor, a Social Thinker and a great Christian Leader.

A song composed by Narayana Vaman Tilak in Marathi had been translated from Marathi to Tamil by Rev. Prof .V. Santiago. This song “Arumaiyura nee erangi “ appears as Lyric 192 in Christuva paamalai and Keerthanai book of the Church of South India. This song is full of faith, devotion and dedication worth to be sung in Carnatic style.

Christian Marathi Poet Narayan Vaman Thilak

Early Life

He was born on 6th December 1861 in the village of Karajhgaon in Ratnagiri District.in Maharashtra . He studied in the town of Kalyan near Mumbai from 1869–1873. In the beginning he studied Sanskrit literature and during the following four years studied the same in the town of Nashik. After learning English and other subjects from 1877 to1889, he married Manakaranika Gokhale in 1880 as arranged by his family . In order to support his family he undertook a job as a teacher . His wife was later called as Lakshmibai Tilak. Laxmibai had no formal education but through Tilak's encouragement learned to read and write Marathi. She mastered the language that she later wrote her autobiography Smruti Chitre a masterpiece in Marathi.

Tilak worked in different places in Maharashtra in various jobs at different times in his life. He took over the job of a teacher, a Hindu priest and a printing press compositor. In 1891, he got a job in Nagpur as a translator of Sanskrit literature. He also wrote some poems in Sanskrit in the following years. Under the patronage of Appasaheb Buti, he edited a Marathi magazine named Rushi for a while which aimed at discussions on Hindu religious matters.

In Search of Truth

From his early days he was in search of truth and wanted to serve his fellow men and the country. He resorted to Yoga and also retreated to the hill top for two years in search of truth establishing an ashram and published many books during that time. But yet God was far from him and his heart longed for knowing the living God.

In 1893, as Tilak was travelling by train from Nagpur to Rajnandgoan located in the Central Province of India in search of employment he met a Protestant missionary named Ernest Ward of the Free Methodist Church. Earnest spoke of Christianity to him and presented a copy of the Bible to Tilak. He moreover whispered a prophecy in Tilak's ears that Tilak would convert in less than two years to Christianity. Tilak read the Bible because he had promised to do so to Ernest. As he read through the Bible he could clearly see in the teachings of Jesus, the answers to all the questions he wanted to know about religion. He was actually on the verge of starting a new religion by himself when he was amazed to find the answers to all the questions in his mind in the Sermon on the Mount by Jesus. He was attracted much towards Christianity that he gave up hinduism and formally accepted Christ.

The conversion of Lakshmibai

Though his wife was unaware, Tilak went to Mumbai and accepted to follow Jesus Christ on 10 February 1895. A new song sprang within his heart and he got baptized. The religious differences between Tilak and his wife resulted in the separation of the two for some time. During the time of separation, Laxmibai was absolutely ruined due to lack of support. She accepted Christianity in 1900, and they both joined together with much mutual love. His life was always under threat but the Lord miraculously saved him from every danger. He strongly believed that the only hope for India was Jesus Christ.

Tilak quotes "The traditional way of union with the Supreme through bhakti (devotion), may be summed up in the four words, samipata (nearness), salokata (association), sarupata (likeness), and sayujyta ('yokedness' or union); this has helped me to enter into the meaning of that series of Christ's sayings -- 'Come after Me', 'Take My Yoke upon you', 'Become like unto Me' and 'Abide in Me'."

His Contributions

Tilak lived in the town of Ahmadnagar and preached in the church for about 24 years until his death in 1919. Tilak had moved to Satara two years before his death. In Ahmednagar he founded the Marathi magazine Dnyanodaya which is still in circulation. Rev. Narayan Vaman Tilak wrote his UPASANA SANGEET in Marathi. He has written more than two thousand Bhajans and Abhangs in Indian tradition and presented the gospel to the Indian in Indian style. He was a great and selfless servant of the Lord. He was scholar of Sanskrit and a genius. Tilak introduced "Bhajans" and "Kirtan" into the Marathi church enriching their devotional life by the art form familiar to them. "He never gave up his Indian cultural birth right but brought the riches of Hindu heritage into the Church". Narayan Vamanrao Tilak has written more than 2100 poems, some of them comprising of more than hundreds of lines. He also started to compose in Marathi an epic titled "Khristayana" describing the work of Jesus Christ in the native Indian form. He died after finishing just ten of its chapters. Lakshmibai later completed the epic by adding 64 chapters. Tilak's life journey is one of finding Christ as Lord, Savior and Guru and then of finding his way back into the Hindu context as a fully devoted follower of Christ.

Christian Tamil Poet Rev. Prof .V. Santiago

Rev. Prof .V. Santiago was a great Christian Leader and Poet from Vaththalagundu in Madurai District. Santiago's father Mr. Vethamuthu was a Catholic Christian and he later became a Protestant. Mr. V.Vethamuthu was blessed with four sons and two lovely daughters. Out these four sons of Mr. Vethamuthu , three were great Christian Poets. Mr. V. Santaigo's brother Mr. V Masillamani (author of the Christian Hymn, "Thanthanaai Thuthippome, Thiruchchabaiyare Kavi Paadi) and Mr. V. Benjamin were great Christian Poets.

Santiago's Contributions

Mr V, Santiago had written the following famous Tamil Christian Hymns “**Varavanum Paaranaveeye**” , “**Antha Naal Packianaal**”, “**Vinthal Kiristhesu Raja**”, “**Devanae Naan Vumathandail**” , “**En ullaam kavaram**”, “**Yesu Naan Nirkkum Kanmalaiye**” , “**Thanthan Ennai Yesuve**”, “**En Siluvai Ediththu En Yesuva**”, “**Nitham Muyal Maname, Parisutha jeeviyaththil**” , “**Dasarae Ihtharaniai Annbaai Yesuvukku Sonthamaakuvom**” and some more lovely Tamil Christian songs

After collegiate education Mr Santiago worked as a teacher in Pasumalai High school for 14 years from 1891. Later Mr Santiago worked as Professor of Mathematics in the famous American College, Madurai for some years. Mr.V.Santiago had a natural flair for theological education and evangelical work. Prof V. Sangtiago finished his theological education and was ordained as a Priest and worked as an ordained Pastor at Vaththalagundu and Pasumalai Churches . He was a God fearing man, creative thinker and great Christian leader. In 1917

Mr. V Santiago was elected as the President of the South India United Church (SIUC) and in 1919 he was elected as the Moderator of the South India United Church.

His translation of Rev.Narayanan Vaman Tilak's song “**Arumayura nee erangi**” is a great tribute paid to a great Marathi poet by a great tamil poet. Language was never a barrier to know the love of Christ , feel the love of Christ and express Christ's love to others .

Dr.Vasantha Kalyani David

Professor in Computer Science,
Avinashilingam University, Coimbatore

கவிராயர் திரு. தீ. யோசேப்பு சுவிசேஷகர் – வாழ்க்கைச் சரித்திரம் (1841 – 1887)

வேதாகமக் கவியரசன் தாவீதின் பாடலாகிய சங்கீதம் 23-ஐ “தேவப்பிதா எந்தன் மேய்ப்பனல்லோ” என்ற புகழ்பெற்ற கீர்த்தனையாக மாற்றிய கவிஞர் நெய்யூர் தீ யோசேப்பு சங்கீதங்களைத் தழுவி இன்னும் பல கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார் “துங்கனில் ஒதுங்குவோன்” என்ற கீர்த்தனையை 91-ம் சங்கீதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டும் “ஆண்டவரின் நாமமதை ஈண்டு போற்றுவேன்” எனும் கீர்த்தனைப் பாடலை, முதலாம் சங்கீதத்தின் கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டும் எழுதியிருக்கிறார்.

சுவிசேஷகரான யோசேப்பு அவர்கள், அருள்திரு. ஆல்பஸ் ஐயரின் தமிழ் ஆசிரியரான தீமோத்தேயு ஆசிரியருக்கும்-லேயாள் ஆசிரியைக்கும் மகனாக 1841-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22ம் நாள் நெய்யூரில் பிறந்தார் 10-ம் வயதில் நெய்யூர் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்ட அவர். அருள்திரு. ஞானாபரணம் ஐயரின் உதவியால் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சிப்பெற்றார் 15-ம் வயதில் நாகர்கோவில் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்ந்தார் 1861- ஆம் ஆண்டு தனது கல்வியை முடித்த யோசேப்பு அவர்கள் நாகர்கோவில் இறையியல் பள்ளியில் ஒரு வருடம் பணியாற்றினார். அருள்திரு. பேலிஸ் ஐயரின் உதவியால் 1863-ல் நெய்யூரில் ஆசிரியரானார்.

1864-ம் ஆண்டு தீ. யோசேப்பு அவர்கள் நெய்யூரை சார்ந்த எஸ்தர் என்பவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். 1868-ஆம் ஆண்டு நெய்யூர் சேகர பள்ளிக்கூட ஆய்வாளராகப் பொறுப்பேற்றார். 1875-ம் ஆண்டு நெய்யூர் சபையின் உதவி குருவாகி, அதைத்தொடர்ந்து 1878-ம் ஆண்டு கல்லுக்கூட்டம், மண்டைக்காடு, குன்னங்காடு, குளச்சல் ஆகிய திருச்சபைகளின் மேற்பார்வையாளரானார்.

திருச்சபையின் வளர்ச்சிப் பணியில் தீவிரமாய் ஈடுபட்ட சுவிசேஷகர் யோசேப்பு, கல்லுக்கூட்டம் சபையில் ஆவிக்குரிய அனலை உண்டாக்கினார். அருள்திரு. ஐசக் ஹென்றி ஹாக்கர் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட ஆலயத்தைக் கட்டி, 1887-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6-ம் நாள் பிரதிஷ்டை பண்ணினார். அதே ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22-ம் நாள் காலை தனது 48-வது வயதில் கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்தார். நோய்வாய்ப்பட்டு மரிக்கும் தறுவாயில் “என் நோவு பாரம் யாவும் இன்றே முடிய பிரகாசமான உன்னத மகிமைக்குள் அழைத்துச் செல்ல என் மீட்பர் அருகில் நிற்கிறார்” எனக்கூறி மறுமைக்குள் பிரவேசித்தார். அன்னாரது பூத உடல் நெய்யூர் கஸ்பா தேவலயத்தின் கல்லறைத் தேட்டத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

“கதிரவன் எழுகின்ற காலையில்”

“வேறு ஜென்மம் வேணும்”

“நல்லனே, வேண்டல் கேள் என் நாயனே”

“பாக்கியர் இன்னார் என்றிறைவன் பண்புடன் சொன்னார்” – போன்ற கீர்த்தனைகளையும் யோசேப்பு அவர்கள் இயற்றியதோடு “திரு அவதார சரிதை” “இரட்சணிய சரிதை” என்னும் நூல்களையும் பல சன்மார்க்கப் புத்தகங்களையும் பாடல்களையும், புலம்பல்களையும் இயற்றியுள்ளார். மேலும் “தேசோபகாரி” “தூதிகை” என்னும் பத்திரிகைகளுக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராக 24 வருடங்கள் பணியாற்றியுள்ளார்.

தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் திருச்சி – தஞ்சை திருமண்டில மிஷனரி பணித்தளமாக பச்சைமலை விளங்குகிறது. இப்பணித்தளத்தின் ஊழிய தரிசனத்தை முதலாவது பெற்றவர். கொல்லிமலை மிஷனரி என அழைக்கப்படும் ஆங்கிலேயே மிஷனரி ஜெசிமன் பிராண்ட் ஆவார். இவர் குஷ்டரோகிகளுக்கு அறுவைசிகிச்சை முறைகளைக் கண்டுபிடித்த, உலக பிரச்சித்தி பெற்ற மருத்துவ மேதையும், வேலூர் C.M.C. மருத்துவமனையின் முன்னாள் இயக்குநருமான டாக்டர். பால் பிராண்ட் – இன் தந்தையாவார்.

தமிழைக் கற்று கொல்லிமலை ஊழியத்திற்குத் தன்னை அற்பணித்து வாழ்ந்த ஜெசிமன் அவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான பாடல் “தேவப்பிதா எந்தன் மேய்ப்பனல்லோ” என்ற பாடலே தனது 43-வது வயதில் ஜெசிமன் அவர்கள் கொல்லிமலையில் விஷக்காய்ச்சலால் மரித்தபோது அவர் அடிக்கடி விரும்பிப் பாடிய இப்பாடலையே அவரது அடக்க ஆராதனையிலும் அம்மக்கள் பாடினார்கள்.

இவ்வாறு வெளிநாட்டு தேவ ஊழியர்களையும் கவர்ந்த இப்பாடல் கிட்டத்தட்ட இந்தியாவின் அனைத்து முக்கிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் வடஇந்திய மாநிலங்களில் நடைபெறும் மிஷனரிப்பணிகளில், பல ஆதிவாசி மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பாடப்படும் முதன்மைப் பாடலாக இப்பாடல் விளங்குகிறது. தமிழ் மக்களைக் கவர்ந்த கீர்த்தனைகளில் இப்பாடல் மிகச்சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

தன் இளமைப்பருவத்திலேயே தன் உடன்பிறந்தோரையும் தன் தந்தையையும் இழந்த அவர். பின்னர் தன் தாயையும் இழந்து அனாதையானார். இந்நிலையில் தன் பரமப்பிதாவையே நம்பிவாழ்ந்த திரு. தீ. யோசேப்பு அவரை உரிமையோடு “தேவப்பிதா” என் அழைத்து இப்பாடலை எழுதியிருக்கிறார். வாழ்வின் எந்த சூழலிலும் பாடுவதற்கு ஏற்ற தகுதி படைத்தாய் இப்பாடல் விளங்குகிறது.

V. Stephen, B.Sc., B.Com., M.Ed.
Organist & Choir Master,
C.S.I. Home Church,
Neyyoor. (K.K. Diocese).
Cell No 9688398630
E-mail vstephen2015@gmail.com

மழலைகளின் மா பெருந்துதி

கீர்த்தனையின் மகிமை அறக்கட்டளை தனது பதினொன்றாம் ஆண்டு விழாவை வருகின்ற அக்டோபர் 31ம் தேதி கோவை சகல ஆத்துமாக்கள் ஆலய வளாகத்தில் கொண்டாட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதன் கொள்கைப்படி, கீர்த்தனைகளை, “பாடுவோம், பாராட்டுவோம், பரப்புவோம்” என ஆகஸ்ட் 8-ம் தேதி சி.எஸ்.ஐ. மெட்ரிக் மேல்நிலைப் பள்ளி, பந்தய சாலையின் வளாகத்தில் இருக்கும் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹாலில் மதியம் 3 மணிக்கு நடைபெற்றது.

திரு. சி. ஜாண்சன் விழாவின் துவக்க ஜெபம் செய்தார். கீர்த்தனையின் மகிமை அறக்கட்டளை தலைவர். திரு. கிறிஸ்டோபர் கருணாகரன் வரவேற்புரை கூறினார். விழா தலைவருக்கு அறக்கட்டளை துணைத் தலைவர் டாக்டர். திருமதி. ஜேஸ்மின் குணசிங் பொன்னாடை போர்த்தி மரியாதையளித்தார்.

விழாவை டாக்டர் கிறிஸ்டி கணபதி அம்மையார் பக்தியோடும் ஆர்வத்தோடும் தலைமை தாங்கி துவங்கி வைத்தார். இவர் கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகள் கர்நாடக இசை வடிவில் கற்றுக்கொடுக்கப்படும் வகுப்பில் பயிலுப வருங்கூட.

விழாவைத் தலைவர் தொடங்க, விழா களை கட்டியது. மதியம் 2 மணியிலிருந்தே பெற்றோர்கள் ஆர்வத்துடனும் அன்புடனும் தம் தம் குழந்தைகளோடு ஆஜராகியிருந்தனர்.

குழந்தைகள் வயதுக்கேற்ப 5-8வது, 9-12 என்று பிரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். முதல் பிரிவில் 32பேர் பெயர் கொடுத்து 27 பேர் பங்கேற்றனர். இரண்டாம் பிரிவில் 29 பேர் பெயர் கொடுத்து 28 பேர் பங்கேற்றனர். Dr. பிரேமா திலக்ராஜ் அவர்கள் விழா நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து மேற்பார்வையிட்டார். பாடலாசிரியர் திரு. தாஸ் அவர்கள் ஹார்மோனியம் வாசித்து ஒவ்வொரு குழந்தையிடம் ஸ்ருதி சேர்ந்து வழி நடத்தினார்.

இந்த பாட்டு போட்டிக்கு திருமதி. மிருனாளினி டேவிட், திருமதி. ஷேரன் ஷாந்தி, திருமதி. விஜயகுமாரி ஆகிய மூவர் நீதிபதிகளாக அமர்ந்தனர்.

குழந்தைகளுக்க சிற்றுண்டி வழங்கும் பொறுப்பை ஆவர்முடன் ஏற்றவர்கள். திருமதி. ஜேன் பாஸ்கர், திரு. சாமுவேல், D. ராஜ்குமார், திரு. வின்பெர்டு பால் அவர்கள் ஆவார்.

பாட்டுப் போட்டியின் விதிகளாவன.

1. 3 மணித்துளிகள் அதிகபட்ச நேரம் பாட வேண்டும்.
2. கீர்த்தனை மட்டுமே பாட வேண்டும்.
3. பக்க வாத்தியங்கள் (பாரம் பரிய வாத்தியங்கள்) தபலா, ஹார்மோனியம்

அழகு தமிழில் தெள்ளத் தெளிவான உச்சரிப்பு, ராகம், மேடைப்பிரசன்னம் இவைகளை மனதில் கொண்டு பாடியவர்கள் இரண்டு பிரிவிலும் முதல் 3 பரிசுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

பங்கேற்ற ஒவ்வொரு மாணவ மாணவிக்கும் திரு. தாஸ் அவர்கள் சான்றிதழ் வழங்கினார்கள்.

இப்போட்டி, பாடும் திறம் பெற்ற குழந்தைகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தோடும் மற்றும் கிறிஸ்தவ கீர்த்தகளைக் கற்றுக்கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும் செயல்பட்டது. இது குழந்தைகளின் ஆர்வத்தையும், உற்சாகத்தையும், திறமையையும் வெளிகொண்டும் வழியாக அமைந்தது. இதன் மூலம் அறக்கட்டளை ஆரம்பிக்கும் கர்நாடக இசைப்பயிற்சி வகுப்புகளுக்கு மாணவர்களைச் சேர தூண்டுகிறது.

செப்டம்பர் 12ம் தேதி 3 குழந்தைகளோடு இந்த இசைப்பயிற்சி வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற உதவிய நல்லிதயங்களுக்கு டாக்டர். பிரேமா திலக்ராஜ் அவர்கள் நன்றி நவிலுந்தார்.

இறைவனுக்கு நன்றி கூறி விழா முடிவுற்றது.

Dr. Prema Thilakaraj

KIM Trustee

